

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂREA nr. 52

din 27 februarie 2018

Prin adresa nr.2/17472/23.02.2018, ministrul justiției a înaintat Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii solicitarea de acordare a avizului pentru revocarea din funcția de procuror șef al Direcției Naționale Anticorupție a doamnei procuror **LAURA CODRUȚA KÖVESI**.

Prezent în ședința Secției pentru procurori din data de 27 februarie 2018, ministrul justiției, domnul Tudorel Toader, a susținut propunerea de revocare înaintată în data de 23.02.2018, Consiliului Superior al Magistraturii.

Ministrul justiției, învederând că temeiul juridic al prezentei solicitări îl constituie art. 132 din Constituție și art. 54 alin. (4) raportat la art. 51 alin. (2) lit. b și alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a precizat că intervalul evaluării activității manageriale a procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție l-a constituit perioada februarie 2017-februarie 2018 și a reiterat principalele argumente expuse în scris.

Invitat în ședința Secției pentru a i se oferi posibilitatea de a formula obiecțiuni și apărări față de solicitarea de revocare a sa din funcția de conducere deținută, procurorul șef **LAURA CODRUȚA KÖVESI** a arătat că apreciază propunerea ministrului justiției neîntemeiată și nedovedită, prezentând argumente și înscrisuri în combaterea motivelor

de revocare formulate în raportul privind activitatea managerială de la Direcția Națională Anticorupție.

Analizând solicitarea ministrului justiției și documentele atașate, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Prin adresa nr. 2/17472/23.02.2018, ministrul justiției a înaintat Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii propunerea de revocare din funcția de procuror șef al Direcției Naționale Anticorupție a doamnei procuror Laura Codruța Kövesi, expunând următoarele motive:

1-4. Comportamentul lipsit de loialitate constituțională al procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, comportament ce reiese din existența în cursul anului 2017 a trei conflicte juridice de natură constituțională, în care Curtea Constituțională a circumstanțiat ferm competența Direcției Naționale Anticorupție, în două dintre conflicte apreciind comportamentul procurorului șef DNA ca fiind contrar loialității constituționale.

Astfel, ministrul justiției a învederat faptul că:

- în cuprinsul Deciziei nr.68/2017 a Curții Constituționale s-a reținut că Direcția Națională Anticorupție a acționat *ultra vires* și și-a arogat o competență pe care nu o posedă, în condițiile în care Ministerul Public nu are competența de a desfășura activități de cercetare penală cu privire la legalitatea și oportunitatea unui act normativ adoptat de legiuitor; „Astfel de conduită echivalează cu o încălcare gravă a principiului separației puterilor în stat, garantat de art. 1 alin.(4) din Constituție, deoarece Ministerul Public nu doar că își depășește atribuțiile prevăzute de Constituție și de lege, dar își arogă atribuții ce aparțin puterii legislative sau Curții Constituționale. În activitatea sa de interpretare și aplicare a legii, procurorul trebuie să realizeze un echilibru între spiritul și litera legii, între exigențele de redactare și scopul urmărit de legiuitor, fără a avea competența de a se substitui autorităților competente în acest domeniu. (...) Prin verificarea circumstanțelor în care a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție și-a arogat competența de a efectua o anchetă penală într-un domeniu care excedează cadrului legal, ce poate conduce la un blocaj instituțional din perspectiva dispozițiilor constituționale ce consacră separația și echilibrul puterilor în stat”;

- considerentele Deciziei nr. 611/2017 a Curții Constituționale au indicat faptul că, prin conduita sa, procurorul șef al DNA nu numai că înlătură *a priori* orice colaborare loială cu autoritatea care exercită suveranitatea poporului — Parlamentul României, ci refuză să participe la clarificarea unor aspecte legate de un eveniment de interes public, „prin refuzul său (...) fiind încălcată autoritatea Parlamentului României, organ reprezentativ al poporului, și împiedicată desfășurarea activității acestuia, sub aspectul îndeplinirii atribuțiilor de control prin intermediul comisiilor parlamentare?”.

„(...) Doamna Laura Codruța Kövesi nu a răspuns la cele două întrebări formulate de comisia specială de anchetă. Mai mult, această situație coroborată cu imposibilitatea comisiei de a stabili adevărul, deși a întreprins mai multe demersuri în vederea audierii și altor persoane care ar fi putut avea cunoștință despre evenimentele cercetate, dar care au refuzat cooperarea motivat de faptul că au fost citate în calitate de martori într-un dosar de urmărire penală aflat pe rolul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, împrejurare care nu constituie un impediment legal pentru continuarea anchetei parlamentare, sunt de natură a crea un blocaj în activitatea comisiei speciale de anchetă, blocaj care a determinat Parlamentul României să adopte o hotărâre prin care prelungește termenul de activitate al comisiei cu 60 de zile, în vederea continuării demersurilor legale pentru realizarea obiectivelor în scopul cărora a fost declanșat controlul parlamentar. (...) prin conduita sa, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție nu numai că înlătură *a priori* orice colaborare loială cu autoritatea care exercită suveranitatea poporului — Parlamentul României, ci refuză să participe la clarificarea unor aspecte legate de un eveniment de interes public. (...) Or, prin activitatea și atitudinea sa, persoana care ocupă o funcție de conducere într-o autoritate publică a statului trebuie să asigure prestigiul funcției exercitate, care impune o conduită legală, socială și morală în acord cu rangul demnității publice, cu gradul de reprezentare și cu încrederea oferită de cetățeni în autoritatea statului. Exercitarea funcțiilor publice de conducere, ca de altfel a oricărei funcții publice în stat, nu poate fi rezumată doar la îndeplinirea drepturilor, obligațiilor și îndatoririlor pe care le impune mandatul deținut, ci presupune *a priori* loialitate față de toate valorile și principiile consacrate prin Constituție și respect față de celelalte autorități publice cu care intră în raporturi de colaborare. Din acest context rezultă obligația principală a oricărui reprezentant al autorităților publice de a se prezenta și de a oferi documentele/înscrierile sau informațiile utile și concludente în fața comisiilor parlamentare de anchetă în scopul clarificării unor împrejurări de fapt care să conducă la aflarea adevărului într-o chestiune de interes public.”

- în cuprinsul Deciziei nr.757/2017, Curtea Constituțională s-a apreciat că parchetul/DNA nu are competența de a începe urmărirea penală în privința oportunității emiterii actelor administrative individuale; „în privința oportunității emiterii actului administrativ individual, unitatea de parchet nu are competența de a începe urmărirea penală, însă are competența de a cerceta faptele de natură penală săvârșite în legătură cu emiterea acestuia (...) nu există nici un mecanism de control al oportunității emiterii actului administrativ. Prin urmare, dacă legea permite realizarea unei anumite operațiuni administrative în sensul în care o lasă în marja de apreciere a organului administrativ, nu poate fi pusă în discuție cenzurarea oportunității aprecierii acestuia din urmă.”.

Așadar, ca *temeiuri* în susținerea motivelor anterior expuse, ministrul justiției a enunțat următoarele:

- comportamentul constând în încălcarea sistematică a Constituției - punctul 1
- exercitarea conducerii unei instituții cu încălcarea limitelor de competență ale acesteia – punctele 1, 4
- conduita procurorului șef prin care înlătură *a priori* orice colaborare loială cu autoritățile publice – punctul 3.

5-6. Acreditarea competenței Direcției Naționale Anticorupție de evaluare a aspectelor de oportunitate a elaborării unor hotărâri de Guvern, aspecte cuprinse în unul din comunicatele de presă ale instituției și lipsa de asumare a unei încălcări a dispozițiilor constituționale și legale, respectiv a corectării unei astfel de conduite, prin retragerea ulterioară a comunicatului invocat, retragere argumentată de faptul că „cele cuprinse în comunicat au exprimat simple opinii ale instituției”.

Ca *temeiuri* în susținerea propunerii de revocare au fost indicate:

- exercitarea conducerii unei instituții cu încălcarea limitelor de competență ale acesteia – punctul 5
- un comportament de neasumare a unei erori în conducerea instituției/comunicarea publică a acesteia - punctul 6.

7. Încălcarea principiilor care guvernează exercitarea funcției de conducere a unei autorități publice, aspect constatat implicit de către Curtea Constituțională și explicat pe larg în cuprinsul deciziilor sus-menționate, în sensul că „*instituția DNA nu este nici Guvern, nici Parlament, nici Curte Constituțională, nici instanță de judecată și că, în calitate de conducător al*

acestei instituții, doamna procuror șef trebuie să respecte competențele legale ale DNA, precum și să aibă o conduită constituțională loială”. Ministrul justiției a făcut trimitere la Avizul privind compatibilitatea cu principiile constituționale și statul de drept a acțiunilor Guvernului României cu privire la alte instituții ale statului și la Ordonanța de urgență a Guvernului de modificare a Legii nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și Ordonanța de urgență a Guvernului de modificare și completare a Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului în România, aviz adoptat de la cea de-a 93-a Sesiune Plenară/Veneția, 14—15 decembrie 2012.

În cuprinsul propunerii s-a susținut: folosirea nelegală, de către procurorul șef al DNA a resurselor umane și materiale, în sensul deturnării Direcției Naționale Anticorupție de la scopul și competențele sale legale, o repartizare nelegală a sarcinilor, din aceeași perspectivă și un comportament vădit neconstituțional, contrar principiilor statului de drept, consfințite de art.1 din Constituția României” – acestea fiind și temeiurile indicate pentru revocare.

8. Comportament excesiv de autoritar, discreționar, contrar obligațiilor de rezervă și deontologice impuse magistraților, constatare ce a reieșit din raportul Inspecției Judiciare privind activitatea managerială a DNA, raport în care s-a reținut „existența unor indicii cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit. p) din Legea nr. 303/2004 de către procurorul șef de direcție, obstrucționarea activității de control și constituirea în mod nelegal a anumitor comisii de interviu”.

9. Implicarea în anchetele altor procurori, anchete realizate cu încălcarea competențelor constituționale, împrejurare ce a rezultat din declarațiile procurorului șef direcție, cu referire la OUG 13/2017.

Ca temeiuri ale revocării pentru punctele 8 și 9 au fost indicate:

-comportamentul contrar statutului procurorului într-un stat de drept și
-lipsa unor aptitudini manageriale, în sensul confuziei funcției de management cu aceea de conducere discreționară.

10. Prioritizarea soluționării dosarelor cu impact mediatic, atitudini nedemne și încălcarea standardelor minimale de etică și deontologie ale unui magistrat, circumstanțe reținute în cadrul acțiunii disciplinare exercitate de către Inspekția Judiciară față de Laura Codruța Kövesi, procuror șef al Direcției Naționale Anticorupție, la 12 ianuarie 2018.

Ca temeiuri ale revocării au fost indicate: comportamentul vădit neconstituțional și legal, contrar statutului procurorului într-un stat de drept și lipsa unor aptitudini manageriale, în sensul confuziei funcției de management cu aceea de conducere discreționară.

11. Contestarea actelor și autorității Curții Constituționale, aspect ce a reieșit din declarațiile publice ale procurorului șef Laura Codruța Kövesi, care conțin afirmații potrivit cărora *urmare a deciziei Curții Constituționale de redefinire a abuzului în serviciu 245 de dosare au fost clasate și nu mai pot fi recuperate prejudicii de 188 de milioane de euro*, dar și aprecieri, unilaterale și contrare Constituției, asupra necesității incriminării unor fapte.

12. Contestarea autorității și actelor Parlamentului prin declarațiile acordate în anul 2017 pentru postul BBC, Euronews și ziarului Libertatea în cuprinsul cărora a fost lansat un atac la adresa instituțiilor, politicienilor și oamenilor de afaceri, fiind invocat: un risc uriaș la adresa sistemului judiciar, faptul că modificările legislative sunt un pretext pentru a elimina capacitatea organelor de urmărire penală de a descoperi și de a dovedi infracțiuni și că lupta anticorupție va fi terminată.

13. Critici vehemente formulate cu referire la unele propuneri de modificare legislativă („legile justiției vor avea un efect devastator”, „asistăm la un festival disperat al inculpațiilor”), deși soluțiile legislative respective au fost dovedite ulterior ca fiind constituționale, ceea ce a condus la o afectare iremediabilă a imaginii României.

14. Încălcarea rolului și locului procurorilor într-un stat de drept, dar și acreditarea unui alt statut al procurorului decât cel consacrat de Constituție, cu trimitere la documentele Comisiei de la Venetia în referire la calitățile cerute procurorului.

S-a evidențiat faptul că procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție a declarat că „există o încercare de a crește autoritatea ministrului Justiției asupra activității procurorilor, ceea ce va afecta grav independența acestora”, în condițiile în care există o distincție clară între judecători și procurori, aceștia din urmă neînfăptuind justiția și nefăcând parte din puterea judecătorească, motive pentru care nu beneficiază de același statut precum judecătorii.

S-a susținut, în cuprinsul propunerii, că într-un stat de drept, procurorul, chiar și șef al DNA, trebuie să respecte principiul legalității. Or, prin conduita procurorului șef DNA - de a dispune legiuitorului, autorităților executive și Curții Constituționale -

conduita de urmat, au fost culpabilizate aceste instituții pentru pretinse prejudicieri ale bugetului (prejudicieri neconstatate de vreo instanță de judecată).

15. Încercarea a de obține condamnări cu orice preț, circumstanță ce a reieșit din înregistrările din ședința de lucru operativă din data de 30.03.2017, organizată la sediul DNA. S-a făcut trimitere la documente existente la lucrarea nr.

16. Creșterea numărului de achitări, sporirea cheltuielilor și raportări eronate, aspecte reținute de către ministrul justiției prin comparare cu activitatea altor unități de parchet și prin analizarea datelor statistice existente în raportul Ministerului Public.

17. Lipsa de implicare a procurorului șef DNA în identificarea și eliminarea comportamentelor abuzive ale procurorilor (exemplu dat: domnul procuror Negulescu).

18. Lipsa de măsuri în cazuri grave constatate de instanțele de judecată -falsificarea transcrierii unor convorbiri telefonice, fiind indicat dosarul ^{al} naltei Curți de Casație și Justiție.

19. Lipsa efectuării unor verificări în ceea ce privește tergiversarea soluționării cauzelor, cu consecința prescrierii răspunderii penale în unele dosare penale (exemplu dat: dosarul Microsoft, dosar cu un prejudiciu uriaș).

20. Lipsa de reacție în verificarea activității profesionale și conduitei unor procurori, fiind dată ca exemplu situația DNA Ploiești.

Concluzionând, ministrul justiției a evidențiat faptul că, în raportul de evaluare a eficienței manageriale și a modului de îndeplinire a obligațiilor procurorului șef al DNA urmare a pronunțării de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 68/27.02.2017, a constatat că a existat și există un conflict juridic de natură constituțională între Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, generat de acțiunea DNA de a-și aroga atribuția de a verifica legalitatea și oportunitatea unui act normativ, însă nu a acționat la acel moment. Acest rezultat negativ, la care se adaugă nu doar alte două conflicte constituționale ulterioare, ci și împrejurările expuse în propunere, au justificat, în opinia domnului ministru, formularea propunerii de revocare. Ministrul justiției a precizat că doamnei procuror șef nu îi pot fi negate meritele, însă acestea nu pot justifica conduita prezentată, ce legitimează revocarea sa.

În drept, propunerea de revocare a doamnei LAURA CODRUȚA KÖVESI din funcția de procuror șef al Direcției Naționale Anticorupție a fost întemeiată pe dispozițiile art. 54 alin. (4) coroborat cu art. 51 alin. (2) lit. b) și alin. (3)-(6) din Legea nr. 303/2004.

Au fost atașate următoarele documente: raportul ministrului justiției nr. 4303/23.02.2018 privind activitatea managerială a Direcției Naționale Anticorupție cu propunerea de revocare a procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție; deciziile Curții Constituționale nr. 68/27.02.2017, 611/03.10.2017 și 757/23.11.2017; raportul de control nr. 5115/IJ/982/DIP/2017 al Inspecției Judiciare, privind verificarea eficienței manageriale și a modului de îndeplinire a atribuțiilor ce decurg din legi și regulamente de către conducerea structurii centrale a Direcției Naționale Anticorupție, precum și a respectării normelor procedurale și regulamentare de către procurorii și personalul auxiliar de specialitate din cadrul parchetului vizat; Avizul nr. 685/2012 privind compatibilitatea cu principiile constituționale și statul de drept a acțiunilor Guvernului și Parlamentului României cu privire la alte instituții ale statului și OUG de modificare a Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și OUG de modificare și completare a Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului în România; Rezoluția nr. _____ a Direcției de inspecție judiciară pentru procurori, privind, printre altele, acțiunea disciplinară formulată împotriva procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, Laura Codruța Kövesi; raportul Comisiei de la Veneția privind standardele europene referitoare la independența sistemului judiciar; raportul de activitate al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pe anul 2016; Hotărârea nr. 328/2005 privind Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, precum și comunicatele de presă ale Inspecției Judiciare din datele de 12 ianuarie și 16 februarie 2018.

Procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, Laura Codruța Kövesi, a prezentat în ședința Secției pentru procurori un punct de vedere privind propunerea ministrului justiției, evidențiind, ca principale argumente pentru fiecare dintre cele 20 de motive de revocare invocate, următoarele:

1. Lipsa de previzibilitate a legislației poate duce la interpretarea diferită a unor dispoziții legale și, ulterior la pronunțarea unor decizii de admitere a unor excepții de

neconstituționalitate sau la declanșarea unor conflicte juridice de natură constituțională, împrejurare confirmată de cele 50 de decizii de admitere a unor excepții referitoare la diferite dispoziții legale, printre care și două dintre deciziile de admitere a conflictelor de natură constituțională (pentru anul 2017). În ciuda acestora și altor 11 conflicte de constituționalitate constatate anterior, nu a existat nicio situație în care să se fi solicitat sancționarea ori schimbarea din funcție a persoanelor care au condus aceste instituții. S-a susținut, de asemenea, că potrivit art. 147 alin (4) din Constituție, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor, astfel că ministrul justiției nu poate aplica retroactiv efectele unei astfel de decizii și nu poate reproșa unui magistrat că nu a prevăzut ce decizii vor fi pronunțate și cum vor fi motivate pentru a-și adapta comportamentul instituțional, cu atât mai mult cu cât pronunțarea lor s-a făcut cu opinie majoritară.

2. Cu privire la punctul 2 din propunere, procurorul șef Laura Codruța Kövesi a subliniat că a fost prima dată când o decizie a Curții Constituționale a analizat temeinicia unei sesizări penale, competență exclusivă, până la acel moment, a organelor judiciare. Anterior acestei decizii, nici dispozițiile legale, nici practica organelor judiciare și nici doctrina juridică nu excludeau săvârșirea infracțiunilor de favorizarea făptuitorului ori folosirea influenței sau autorității de către o persoană ce deține o funcție de conducere într-un partid în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite prin promovarea sau adoptarea unor acte normative, astfel că interpretarea Curții nu putea fi prevăzută. Mai mult, doamna procuror a evidențiat considerentele Deciziei nr. 236/19.04.2016 a Curții Constituționale, potrivit căreia organele de urmărire penală sesizate cu privire la săvârșirea unei fapte penale de către una sau mai multe persoane trebuie să facă o minimă verificare a susținerilor din care să rezulte atât existența faptei și inexistența vreunui caz care împiedică exercitarea acțiunii penale, cât și suspiciunea rezonabilă că s-a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală.

3. A învederat primirea mai multor invitații în cursul anului 2017 de a se prezenta în fața „Comisiei speciale de anchetă a Senatului și Camerei Deputaților pentru verificarea aspectelor ce țin de organizarea alegerilor din 2009 și de rezultatul scrutinului prezidențial” și de a furniza informații legate de obiectul de activitate al comisiei; la acestea a comunicat în scris că nu deține informații și/sau documente necesare clarificării

împrejurărilor și cauzelor în care s-au produs evenimentele supuse cercetării parlamentare.

De asemenea, a arătat că în raport cu aceste aspecte, s-a făcut o verificare din partea Inspecției Judiciare, prin rezoluția cu nr. _____ a Direcției de inspecție judiciară pentru procurori din _____ fiind decisă clasarea, ca urmare a aprecierii că „refuzul repetat al procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție de a se prezenta fizic în fața comisiei parlamentare nu întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare” și în „lipsa unei constatări a încălcării dispozițiilor legale și a standardelor de conduită impuse magistraților”.

4. Au fost evocate pasaje apreciate elocvente din Decizia nr. 757/2017 a Curții Constituționale: „Prin urmare, organul de urmărire penală este singurul competent să aprecieze cu privire la îndeplinirea standardului de bănuială rezonabilă, atunci când decide aplicarea art. 305 alin. (3) din Codul de procedură penală...Analizând acest aspect, Curtea constată că nu este competentă să verifice dacă există probe din care să rezulte bănuiala rezonabilă pentru începerea urmăririi penale. Decizia de a începe o urmărire penală în personam este o competență exclusivă a organului de urmărire penală, ce nu poate fi controlată, atât timp cât de plano nu vizuează fapte care nu intră sub incidența legii penale [a se vedea, în același sens, și Decizia nr. 68 din 27 februarie 2017]”.

„Curtea reține, din studiul actelor dosarului, că, în cauză, unitatea de parchet nu cercetează legalitatea hotărârilor de Guvern, ci o faptă/fapte săvârșită/săvârșite de o persoană/mai multe persoane care poate/pot cădea sub incidența legii penale...Însă, modul de instrumentare a cauzei nu poate fi verificat pe calea art. 146 lit. e) din Constituție, rezultă că nu este de competența Curții Constituționale cenzurarea deciziei organului de urmărire penală să înceapă o urmărire penală în personam.”

5. – 6. S-a precizat adresa de internet unde a fost publicat comunicatul de presă la care face referire ministrul justiției, din data de 22 septembrie 2017, respectiv: <http://www.pna.ro/comunicat.xhtml?id=8375>, precum și faptul că acesta a fost emis cu respectarea dispozițiilor legale naționale și comunitare în materia comunicării publice și nu a fost retras, regăsindu-se și în prezent pe site, în aceeași formă.

7. S-a susținut faptul că motivarea ministrului justiției din raport pleacă de la mențiuni cuprinse în „Avizul privind compatibilitatea cu principiile constituționale și statul de drept a acțiunilor Guvernului României cu privire la alte instituții ale statului și Ordonanța de urgență a Guvernului de modificare și completare a Legii nr. 3/2000

privind organizarea și desfășurarea referendumului în România”, iar acest aviz nu are nicio legătură cu Direcția Națională Anticorupție sau cu acțiunile procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție.

8. Procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, Laura Codruța Kövesi a învederat că aspectele reținute de ministrul justiției din raportul nr. 5115/IJ/982/DIP/2017 privind eficiența managerială și modul de îndeplinire de către conducerea structurii centrale a Direcției Naționale Anticorupție a atribuțiilor ce decurg din legi și regulamente, nu se regăsesc și în Hotărârea nr. 686/31.10.2017 a Secției pentru procurori, nefiind însușite în procedura de aprobare a raportului, astfel că nu pot sta la baza revocării sale. A precizat că în rezoluția nr. _____ a Direcției de inspecție judiciară pentru procurori din _____ sesizarea din oficiu a fost clasată, întrucât nu s-a comis niciun act de obstrucționare a controlului, iar prin rezoluția nr. _____ a Direcției de inspecție judiciară pentru procurori emisă în _____ s-a constatat că nu s-a încălcat nicio dispoziție legală.

9. Procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, Laura Codruța Kövesi a admis folosirea expresiei „mi-am asumat dosarul”, explicând că aceasta a vizat verificarea legalității actelor emise potrivit legii. De altfel, a precizat că aceste aspecte au constituit obiectul unei verificări efectuate de Inspecția Judiciară și soluționate prin rezoluția de clasare nr. _____

10. A indicat că motivele de revocare sunt vădit subiective și neîntemeiate, susținând că ministrul justiției nu își poate însuși acuzațiile Inspecției Judiciare și nu le poate da valoare de adevăr, ignorând apărările și probele formulate în această procedură disciplinară.

11. Procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, Laura Codruța Kövesi, a subliniat că nu a emis nicio judecată de valoare cu privire la decizia Curții Constituționale și nu a exprimat niciun fel de opinie critică sau laudativă la adresa motivării sau a dispozițiilor deciziei, ci doar a explicat, într-un cadru profesional, efectele pronunțării acestei decizii asupra activității procurorilor anticorupție. A mai precizat că însuși ministrul justiției a inițiat o dezbatere publică privind redefinirea abuzului în serviciu în acord cu deciziile Curții Constituționale nr.405/2016 și 392/2017, în acest sens fiind organizate evenimente chiar la sediul Ministerului Justiției. De altfel, în Hotărârea nr. _____

1265/2015 a Consiliului Superior al Magistraturii s-a stabilit ca, în structura rapoartelor de bilanț ale instanțelor și parchetelor, un capitol separat să privească impactul principalelor modificări legislative asupra activității instanței, respectiv parchetului.

12. A învederat că în toate interviurile pe care le-a acordat jurnaliștilor români sau străini a răspuns la întrebări respectând legea și codul deontologic al procurorilor, fără a contesta în opiniile prezentate public autoritatea altei instituții a statului. Faptul că a exprimat opinii cu privire la propuneri de modificare legislativă nu poate constitui, în aprecierea sa, o contestare a autorității actelor parlamentului, nefiind interzisă nici de lege și nici de Codul deontologic.

13. A apreciat că înființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție nu este oportună și nici necesară, cu precizarea că nu a exprimat niciodată opinia privind neconstituționalitatea unei astfel de dispoziții legale. Mai mult, a arătat că Decizia nr. 33 din 23 ianuarie 2018 a Curții Constituționale a constatat constituționalitatea acestei modificări legislative, fapt ce nu echivalează, automat, cu oportunitatea sau necesitatea unei astfel de măsuri.

Nu în ultimul rând, doamna procuror a evidențiat netemeinicia alegațiilor privind afectarea imaginii României, în condițiile în care activitatea Direcției Naționale Anticorupție a fost apreciată pozitiv pe plan internațional (rapoartele Comisiei către Parlamentul European și Consiliu – 27.06.2016, 25.01.2017, raportul GRECO).

14. S-a argumentat de către procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, Laura Codruța Kövesi, faptul că modificarea formei actuale a art. 3 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor prin eliminarea mențiunii că procurorii sunt „independenți” a condus la prezentarea în spațiul public a opiniilor privind garanția de independență prevăzută în legea specială.

15. S-a arătat că afirmațiile ministrului justiției au la bază susținerea unui judecător de la Curtea de Apel București, fără nicio legătură cu activitatea managerială a procurorului șef, iar referirile la condamnările la care este expus statul român la Curtea Europeană a Drepturilor Omului nu au suport probator, în condițiile în care niciuna dintre cauzele în care Statul Român a fost reclamat la CEDO în perioada 2013-2017 nu a vizat activitatea DNA.

16. Prezentând date statistice calculate potrivit recomandărilor Consiliului Superior al Magistraturii (Hotărârea nr. 1265/2015), procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, Laura Codruța Kövesi, a relevat diminuarea numărului de achitări în anul 2017 față de anul precedent. Totodată, a evidențiat că bugetul Direcției Naționale Anticorupție acoperă și plata drepturilor salariale ale polițiștilor și specialiștilor angajați ai instituției, spre deosebire de alte unități de parchet, care colaborează cu astfel de persoane, ce funcționează însă în structuri distincte.

17. S-a apreciat că afirmațiile ministrului sunt subiective și nu sunt susținute de realitate, în condițiile în care, de fiecare dată când a fost identificat un comportament ilegal sau lipsit de deontologie profesională, au fost aplicate măsurile instituționale pe care procurorul șef le-a avut la îndemână. (A fost sesizată Inspekția Judiciară, s-a solicitat revocarea unor procurori din direcție sau au fost înregistrate/declinate dosare penale atunci când au fost suspiciuni de comitere a unor fapte penale.) De altfel, în ceea ce privește ultimele acuzații din spațiul public, s-a precizat că au fost dispuse mai multe măsuri cu caracter managerial, chiar dacă nu s-a inițiat un control intern, ce ar fi dublat controlul generat de sesizarea din oficiu a Inspekției Judiciare.

18. S-a invocat faptul că afirmațiile foarte grave ale ministrului justiției sunt nereale, dat fiind faptul că în încheierea _____ în data de _____, pronunțată în dosarul _____ al Înaltei Curți de Casație și Justiție, se face referire la existența unor erori materiale, iar nu a unor mijloace de probă falsificate de către procurori.

19. Referitor la dosarul Microsoft, exemplificat de ministrul justiției, s-a menționat că, deși sesizarea a fost adresată DNA la 9 ani de la încheierea contractului respectiv, au fost emise 4 rechizitorii în care au fost trimiși în judecată mai mulți inculpați, printre care și 2 foști miniștri, unul dintre ei deja condamnat definitiv, iar procurorii au dispus măsuri asigurătorii pentru recuperarea prejudiciului cauzat, în cuantum de 62,5 milioane Euro și 22 milioane USD.

20. Procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, Laura Codruța Kövesi, a precizat că își menține argumentele invocate la punctul 17, subliniind, totodată, că potrivit dispozițiilor legale, verificarea unor potențiale abateri disciplinare este atributul exclusiv al Inspekției Judiciare.

În dovedirea argumentelor prezentate, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, Laura Codruța Kövesi, a depus, în copie, următoarele acte: raport privind exercitarea mandatului de procuror șef al Direcției Naționale Anticorupție, vizând perioada 1 ianuarie 2016-30 iunie 2017, rezoluțiile Inspecției Judiciare nr.

Hotărârile Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1472/19.12.2017 și nr.1265/24.11.2015, extras (fila 24) din Hotărârea nr.686/31.10.2017 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii și o filă cu numere de dosare penale repartizate doamnei procuror Moraru Iorga Mihaiela.

Referitor **la propunerea de revocare**, Secția pentru procurori reține următoarele:

Din verificarea dosarului profesional, rezultă că **doamna procuror Laura Codruța Kövesi** a fost numită în funcția de **procuror șef al Direcției Naționale Anticorupție** începând cu data de 16.05.2016, **prin decretul Președintelui României nr. 376/07.04.2016**, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 261/07.04.2016.

Secția pentru procurori constată că **dispozițiile art. 51 al Legii nr. 303/2004** privind statutul judecătorilor și procurorilor instituie **un cadrul legal privind revocarea din funcțiile de conducere**, stabilind nu doar **situațiile în care aceasta poate interveni și titularii propunerii**, ci și **aspectele ce trebuie analizate** cu ocazia verificării celor patru componente manageriale: *organizarea eficientă a activității, comportamentul și comunicarea, asumarea responsabilității și aptitudinile manageriale*, descrise în alineatele (3)–(6).

Se constată că, în cuprinsul propunerii de revocare, cu ocazia dezvoltării celor 20 de motive, nu s-a făcut referire punctual la niciuna dintre atribuțiile legale încălcate, nefiind specificată expres componenta managerială vizată.

În debutul materialului, ministrul justiției a indicat faptul că analiza sa a vizat organizarea eficientă, comportamentul, comunicarea, asumarea responsabilităților și aptitudinile manageriale, iar în finalul prezentării motivelor 1-10 au fost indicate temeiuri ale revocării, însă singurele care se pot regăsi în cuprinsul dispozițiilor legale sunt cele de la motivul 7: *„folosirea nelegală, de către procurorul șef al DNA a resurselor umane și materiale, în sensul deturnării Direcției Naționale Anticorupție de la scopul și competențele sale*

legale, o repartizare nelegală a sarcinilor, din aceeași perspectivă, un comportament vădit neconstituțional, contrar principiilor statului de drept, consfințite de art.1 din Constituția României”.

Pot fi asimilate componentei comunicării temeiurile invocate la motivele 1, 5, 6, 8, 9 și 10, dat fiind caracterul exemplificativ, iar nu limitativ al disp. art. 51 alin. (3).

De asemenea, în ședința Secției pentru procurori din data de 27 februarie 2018, titularul prezentei propuneri de revocare a învederat că aceasta *vizuează toate cele 4 componente ale atribuțiilor manageriale.*

Cu toate acestea, se observă existența unei enumerări generice a componentelor manageriale, fără o individualizare concretă: a resurselor nelegal folosite, a deficiențelor comportamentale, a atribuțiilor legale neîndeplinite sau a aptitudinilor manageriale inexistente sau manifestate defectuos.

Secția pentru procurori *urmează a analiza fiecare dintre cele 4 componente ale atribuțiilor manageriale prin raportarea motivelor invocate în susținerea propunerii de revocare* nu doar la alineatele (3)-(6) din art. 51 al Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, ci și la atribuțiile legale ale procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, prevăzute de art. 7 din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, aprobat prin ordinul ministrului justiției nr.1.643/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit legii, la verificarea **organizării eficiente** a activității vor fi avute în vedere, în principal, următoarele *criterii*: folosirea adecvată a resurselor umane și materiale, evaluarea necesităților, gestionarea situațiilor de criză, raportul resurse investite - rezultate obținute, gestionarea informațiilor, organizarea pregătirii și perfecționării profesionale și repartizarea sarcinilor în cadrul instanțelor sau parchetelor. (art. 51 alin. (3) din Legea nr. 303/2004).

La verificarea **comportamentului și comunicării** vor fi avute în vedere, în principal, comportamentul și comunicarea cu judecătorii, procurorii, personalul auxiliar, justițiabilii, persoanele implicate în actul de justiție, alte instituții, mass-media, asigurarea accesului la informațiile de interes public din cadrul instanței sau parchetului și transparența actului de conducere. (art. 51 alin. (4) din Legea nr. 303/2004).

La verificarea **asumării responsabilității** vor fi avute în vedere, în principal, îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege și regulamente, implementarea strategiilor naționale și secvențiale în domeniul justiției și respectarea principiului distribuirii aleatorii sau, după caz, al repartizării pe criterii obiective a cauzelor. (art. 51 alin. (5) din Legea nr. 303/2004).

La verificarea **aptitudinilor manageriale** vor fi avute în vedere, în principal, capacitatea de organizare, capacitatea rapidă de decizie, rezistența la stres, autoperfecționarea, capacitatea de analiză, sinteză, previziune, strategie și planificare pe termen scurt, mediu și lung, inițiativă și capacitatea de adaptare rapidă. (art. 51 alin. (6) din Legea nr. 303/2004).

Secția pentru procurori, evaluând punctual fiecare dintre cele 20 de motive invocate în cererea de revocare, reține următoarele:

1.S-a imputat procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, Laura Codruța Kövesi, generarea a 3 conflicte juridice de natură constituțională, ce denotă un comportament lipsit de loialitate constituțională, comportament sancționat în două conflicte de natură constituțională constatate de Curtea Constituțională prin Deciziile nr. 68/2017 și 611/2017.

În opinia ministrului justiției, constatarea unui singur conflict juridic de natură constituțională nu are aptitudinea de a determina revocarea, însă situația este diferită în cazul existenței a 3 astfel de sesizări într-un singur an, dintre care 2 admise, deoarece poate fi reținut un **comportament constând în încălcarea sistematică a Constituției.**

Analizarea încălcării sistematice a Constituției presupune, în opinia Secției pentru procurori, **circumscrierea sa prezentului cadru procesual și se concretizează într-o cercetare a modalității de îndeplinire a atribuțiilor prevăzute de lege și regulamente.**

Una dintre atribuțiile procurorului șef direcție, menționată la art. 7 lit. a) din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție o constituie conducerea și coordonarea întregii activități a Direcției Naționale Anticorupție, cu luarea măsurilor pentru buna organizare și funcționare a acesteia.

Secția apreciază însă că interpretarea anumitor dispoziții penale și procesual penale, într-o manieră diferită de interpretarea ulterioară a Curții Constituționale a aceluiași dispoziții, nu poate echivala cu o încălcare a atribuției menționate.

Secția pentru procurori are în vedere **considerentele deciziei nr. 838/27.05.2009**, în cuprinsul căreia **Curtea Constituțională**, după constatarea unui conflict juridic de natură constituțională între autoritatea judecătorească, pe de o parte, și Parlamentul României și Guvernul României, pe de altă parte, reține că:

„Potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, "Deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României. De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor". Efectul **ex nunc** al actelor Curții constituie o aplicare a principiului neretroactivității, garanție fundamentală a drepturilor constituționale de natură a asigura securitatea juridică și încrederea cetățenilor în sistemul de drept, o premisă a respectării separației puterilor în stat, contribuind în acest fel la consolidarea statului de drept.

Pe cale de consecință, efectele deciziei Curții nu pot viza decât actele, acțiunile, inacțiunile sau operațiunile ce urmează a se desfășura în viitor de către autoritățile publice implicate în conflictul juridic de natură constituțională.

Prin urmare, Secția pentru procurori reține că jurisprudența constantă a Curții Constituționale consacră **efectul ex nunc** al deciziilor sale nu doar în ceea ce privește activitatea judiciară, ci și în ceea ce privește actele, acțiunile, inacțiunile sau operațiunile ce urmează a se desfășura în viitor de către autoritățile publice implicate în conflictul juridic de natură constituțională.

Secția apreciază că însuși rolul Curții Constituționale a României este acela de a aprecia într-o manieră unitară asupra conformității normelor legale cu cele constituționale, ceea ce implică și existența unor situații în care evaluarea Curții este diferită de cea în care o anumită soluție normativă este reglementată prin lege sau interpretată în practica judiciară.

Chiar faptul că Deciziile nr. 68/2017 și 611/2017 ale Curții Constituționale a României cuprind și opinii minoritare este un indicator al împrejurării că dispozițiile legale în discuție puteau primi, anterior deciziei instanței de contencios constituțional, interpretări diferite date de către organele judiciare.

În ceea ce privește **precizările invocate de către ministrul justiției, prin care Curtea Constituțională ar fi orientat conduita Direcției Naționale Anticorupție, Secția pentru procurori observă, în acord cu cele de mai sus, că, în temeiul efectului ex nunc al deciziilor Curții Constituționale, nu poate fi sancționat un comportament anterior.**

Desigur, nimeni nu poate nega obligativitatea soluțiilor Curții Constituționale de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție.

Prin urmare, nerespectarea dispozițiilor constituționale, din perspectiva atribuțiilor de serviciu ale unui magistrat, are ca premisă pronunțarea unei decizii de către instanța de contencios constituțional, care să ghideze conduita acestuia, conduită pe care magistratul în cauză nu a conformat-o celor statuate de Curtea Constituțională.

2. Se învederează aspectul reținut în Decizia nr.68/2017 a Curții Constituționale privind faptul că Direcția Națională Anticorupție a acționat *ultra vires* și și-a arogat o competență pe care nu o posedă.

Se susține, ca temei al revocării, **exercitarea conducerii unei instituții cu încălcarea limitelor de competență ale acesteia.**

Este cunoscut faptul că activitatea procurorului se bazează pe investigarea obligatorie, conform dispozițiilor procesual penale, așa încât orice sesizare adresată parchetului într-unul din modurile de sesizare prevăzute de dispozițiile art.288 Cod procedură penală trebuie să urmeze procedura prevăzută de lege, neputându-se deroga sub nicio formă de la aceasta.

Principiul legalității în activitatea procurorilor este consacrat și de jurisprudența constantă a Curții Constituționale, care prin **Decizia nr. 297/2010** a statuat că *“procurorii își desfășoară activitatea pe baza principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic...DNA fiind magistratură specială instituită pentru combaterea infracțiunilor de corupție,.. Ca instituție fundamentală a statului, Ministerul Public – DNA exercită prerogativele constituționale și asigură protecția penală valorilor sociale, apără ordinea de drept, drepturile și libertățile cetățenilor.”*

Instanța de contencios constituțional, prin **Decizia nr. 23/2016**, a statuat că *„procurorul nu poate renunța la realizarea activităților de investigare a infracțiunilor...având obligația*

de a strânge probele necesare cu privire la existența infracțiunilor...deoarece Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății...

Același aspect este reținut de Curtea Constituțională și în **Decizia 236/2016** care a statuat că *“organele de urmărire penală sesizate cu privire la săvârșirea unei fapte penale de către una sau mai multe persoane trebuie să facă o minimă verificare a susținerilor din care să rezulte atât existența faptei și inexistența vreunui caz care împiedică exercitarea acțiunii penale, cât și suspiciunea rezonabilă că s-a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală.”*

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, sub același aspect, statuază că *„pentru ca ancheta să fie considerată „efectivă“, trebuie, în principiu, să fie aptă să ducă la stabilirea faptelor cauzei și la identificarea și pedepsirea celor vinovați.*

Aceasta nu este o obligație de rezultat, ci de mijloace, iar autoritățile trebuie să reacționeze prompt la plângerile formulate. Orice nereguli ale anchetei care afectează posibilitatea de a stabili faptele și persoanele vinovate riscă să contravină acestui standard, iar cerința de promptitudine și de termen rezonabil este implicată în acest context.”

Secția pentru procurori reține că prin **Decizia nr. 68/27.02.2017, Curtea Constituțională** a constatat că a existat și există un conflict juridic de natură constituțională între Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și Guvernul României, generat de acțiunea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție de a-și aroga atribuția de a verifica legalitatea și oportunitatea unui act normativ, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2017, cu încălcarea competențelor constituționale ale Guvernului și Parlamentului.

În considerentele acestei decizii s-a apreciat că, în ceea ce privește Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, conduita conformă Constituției presupune **„abținerea de la orice acțiune care ar avea ca efect subrogarea în atribuțiile altei autorități publice”**, concluzionându-se că **„Ministerul Public nu are competențe de a desfășura activități de cercetare penală cu privire la legalitatea și oportunitatea unui act normativ adoptat de legiuitor”**.

După cum s-a evidențiat anterior, efectul deciziilor Curții Constituționale este unul *ex nunc*, inclusiv în ceea ce privește actele, acțiunile, inacțiunile sau operațiunile autorităților publice implicate în conflictul juridic de natură constituțională, efect reținut și la par. 124 din Decizia nr. 68/2017 a Curții.

A imputa unei astfel de autorități (și implicit conducătorului său) o conduită adoptată *anterior* pronunțării deciziei Curții echivalează cu o sancțiune față de lipsa de previziune a soluțiilor viitoare ale instanței constituționale. Or, Secția constată, pe de o parte, că jurisprudența Curții Constituționale a cunoscut modificări ale practicii sale anterioare, iar, pe de altă parte, că o decizie de acest fel, prin care Curtea Constituțională analizează cadrul legal de efectuare a unei anchete penale, prin raportare la fapte vizând adoptarea unui act normativ, nu se regăsea, până la acel moment în jurisprudența sa.

Totodată, Secția pentru procurori reține că exigențele legislative naționale și internaționale impun Ministerului Public desfășurarea unei anchete efective în orice cauză penală, împrejurare ce presupune demersuri ale autorităților în vederea investigării faptelor reclamate.

Pe cale de consecință, Secția pentru procurori apreciază că pronunțarea Deciziei nr. 68/2017 de către Curtea Constituțională, în cuprinsul căreia se reține faptul că „Direcția Națională Anticorupție a acționat *ultra vires*, arogându-și o competență pe care nu o posedă”, nu poate constitui un motiv de revocare a conducătorului acestei instituții.

Nu în ultimul rând, se observă că, în considerentele acestei decizii, Curtea Constituțională, pe lângă sancționarea constituțională a conduitei Ministerului Public, impută încălcarea gravă a principiului separației puterilor în stat și constată faptul că ancheta penală demarată de Direcția Națională Anticorupție excede cadrului legal, indicând Direcției Naționale Anticorupție conduita conformă Constituției. Paragraful 125. „Abținerea de la orice acțiune care ar avea ca efect subrogarea în atribuțiile altei autorități publice” privește însă o conduită viitoare.

Un argument suplimentar al lipsei de temeinicie a acestui motiv de revocare îl constituie opinia minoritară a unui judecător al Curții Constituționale, împrejurare ce atestă că situația de fapt prezentată Curții în dosarul nr. 430E/2017 putea comporta, anterior adoptării acestei decizii, interpretări juridice diferite.

3. Se învederează reținerea din Decizia nr. 611/2017 a Curții Constituționale a faptului că, prin conduita sa, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție nu numai că înlătură *a priori* orice colaborare loială cu autoritatea care exercită suveranitatea poporului – Parlamentul României, ci și refuză să participe la clarificarea unor aspecte legate de un eveniment de interes public, iar refuzul său încalcă autoritatea Parlamentului și împiedică desfășurarea activității acestuia, sub aspectul îndeplinirii atribuțiilor de control prin intermediul comisiilor parlamentare.

Se susține, ca temei al revocării, exercitarea conducerii unei instituții cu încălcarea limitelor de competență ale acesteia.

Prin Decizia nr.611 din 3 octombrie 2017, Curtea a constatat că există un conflict juridic de natură constituțională între Parlamentul României, pe de o parte, și Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de altă parte, generat de refuzul procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție de a se prezenta în fața Comisiei speciale de anchetă a Senatului și Camerei Deputaților pentru verificarea aspectelor ce țin de organizarea alegerilor din 2009 și de rezultatul scrutinului prezidențial. Curtea a constatat obligația procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, Laura Codruța Kövesi, de a se prezenta în fața Parlamentului României - Comisia specială de anchetă a Senatului și Camerei Deputaților pentru verificarea aspectelor ce țin de organizarea alegerilor din 2009 și de rezultatul scrutinului prezidențial și de a furniza informațiile solicitate sau de a pune la dispoziție celelalte documente sau mijloace de probă deținute, utile activității comisiei.

În cuprinsul considerentelor Curții se stabilește obligația unei persoane care reprezintă, în virtutea funcției sale de conducere, o autoritate publică care nu se află sub control parlamentar, în aplicarea principiului colaborării loiale între instituțiile/autoritățile statului, de a lua parte la lucrările comisiei în toate cazurile și indiferent de obiectul anchetei parlamentare, obligație constatată de altfel și în dispozitivul deciziei, la pct. 2, ca fiind o conduită în acord cu prevederile constituționale la care autoritățile publice să se conformeze.

Secția observă că stabilirea unei conduite a autorității publice, conforme cu prevederile constituționale, privește un comportament viitor, împrejurare congruentă cu

efectul *ex nunc* al deciziilor Curții Constituționale, statuat în disp. art. 147 alin. (4) din Constituție.

Prin urmare Secția apreciază că nu poate reține drept motiv de revocare lipsa de previzibilitate a soluțiilor Curții Constituționale, în ceea ce privește adoptarea de către procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, Laura Codruța Kövesi, a unei anumite conduite instituționale.

De altfel, prin aceeași Decizie, nr. 611/2017, Curtea a constatat că nu există un conflict juridic de natură constituțională între Parlamentul României, pe de o parte, și Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de altă parte, generat de refuzul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție de a exercita acțiunea disciplinară împotriva procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție pentru neprezentarea în fața Comisiei speciale de anchetă a Senatului și Camerei Deputaților pentru verificarea aspectelor ce țin de organizarea alegerilor din 2009 și de rezultatul scrutinului prezidențial și de refuzul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție de a transmite comisiei speciale de anchetă o copie după dosarul de urmărire penală aflat pe rolul acestui parchet.

Odată cu adoptarea acestei soluții, Curtea, în considerente, a apreciat că *„revine Parlamentului României, în exercitarea funcției sale de legiferare, sarcina de a adopta reglementările legale prin care să consacre în mod expres instrumentele necesare îndeplinirii funcției sale de control, respectiv norme clare, previzibile prin care să asigure comisiilor parlamentare prerogativele inerente scopului pentru care sunt create, respectiv garanțiile/obligățiile de care acestea sunt ținute în activitatea pe care o desfășoară”*.

Desigur că și această recomandare vizează o conduită viitoare, fără a genera consecințe asupra perioadei anterioare adoptării deciziei, referitor la lipsa anumitor demersuri instituționale.

Nu poate fi omis faptul că la adoptarea Deciziei nr. 611/2017 a Curții Constituționale au fost formulate 3 opinii minoritare, fiind evident că circumstanțele cauzei ce face obiectul dosarului nr. _____ puteau genera, anterior adoptării deciziei, interpretări juridice diferite.

Referitor la eventuala încălcare a deciziilor Curții Constituționale, Secția apreciază că analizarea acestui aspect excede competențelor sale, prevăzute de lege în procedura de revocare.

Mai mult, Secția constată că prin rezoluția nr. _____ data de _____
Inspekția Judiciară a dispus clasarea sesizării formulate de _____
sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 de către procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, Laura Codruța Kövesi, constând în refuzul repetat de a se prezenta în fața Comisiei parlamentare de anchetă privind alegerile din 2009. În motivarea soluției s-a reținut *lipsa de vinovăție* a procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, dovedită prin conformarea comportamentului său atât prevederilor art. 9 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, cât și principiului colaborării loiale între instituțiile și autoritățile statului.

În plus, conduita procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție s-a plasat în sfera unei depline conformități atât cu jurisprudența anterioară a Curții Constituționale, cât și cu hotărârea adoptată în ședința din data de 24 mai 2007 de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

Astfel, prin Decizia Curții Constituționale nr. 45 din 17 mai 1994 s-a constatat neconstituționalitatea, între alte dispoziții, și a art. 71 din Regulamentul Camerei Deputaților, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.131 din 27 mai 1994, prevăzând dreptul comisiei de anchetă de a cita orice persoană. În considerentele acestei decizii s-a reținut că judecătorii sunt independenți și se supun numai legii [art. 123 alin. (2) din Constituție], iar rolul de consiliu de disciplină pentru ei îl are numai Consiliul Superior al Magistraturii [art. 133 alin. (2) coroborat cu art.124 alin.(1) din Constituție]. Orice dispoziție regulamentară care ar implica posibilitatea citării unui judecător în fața unei comisii parlamentare de anchetă încalcă evident dispozițiile constituționale care stabilesc, chiar dacă implicit, separația puterilor în stat și, desigur, independența judecătorilor și supunerea lor numai legii.

Prin Decizia Curții Constituționale nr. 317 din 13 aprilie 2006, s-a constatat neconstituționalitatea art. 76 alin. (6) din Regulamentul Senatului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 25 octombrie 2005, referitor la obligativitatea

prezenței la audieri a persoanelor invitate de comisia permanentă care a inițiat ancheta, precum și sancționarea celor care, cu rea-credință, nu răspund solicitărilor, reținându-se că aceste prevederi stabilesc obligații pentru subiecte de drept din afara Senatului. Sub acest aspect, s-a reținut că prin Decizia nr. 46 din 17 mai 1994 privind constituționalitatea Regulamentului Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 27 mai 1994, Curtea Constituțională a statuat că Regulamentul Senatului, fiind aprobat printr-o hotărâre și reglementând organizarea internă, proprie Senatului, nu poate stabili drepturi și obligații decât pentru senatori, precum și pentru autoritățile, demnitarii și funcționarii publici, în funcție de raporturile constituționale pe care le au cu Senatul. În același sens a statuat Curtea și prin Decizia nr. 602 din 14 noiembrie 2005 privind constituționalitatea unor dispoziții din Regulamentul Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1027 din 18 noiembrie 2005.

În ședința din data de 24 mai 2007, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a hotărât că procurorii nu pot fi citați și obligați să se prezinte în calitate de martori în fața comisiilor parlamentare deoarece, conform normelor constituționale, fac parte din autoritatea judecătorească. De asemenea, s-a hotărât că, în mod excepțional, procurorii pot participa în calitate de invitați la Comisiile parlamentare, atunci când este necesară lămurirea unor aspecte de natură tehnică sau a unor informații de interes public.

Prin urmare, Secția pentru procurori - apreciind justificată imposibilitatea procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție de a anticipa soluția Curții Constituționale din data de 03.10.2017 referitoare la conduita sa, cu atât mai mult cu cât Inspekția Judiciară a pronunțat la data de 25.09.2017 o *rezoluție de clasare*, va înlătura prezentul motiv de revocare, ca netemeinic.

4. În Decizia nr. 757/2017 a Curții Constituționale se reține că Direcția Națională Anticorupție nu are competența de a începe urmărirea penală în privința oportunității emiterii actelor administrative individuale.

Se susține, ca temei al revocării, **exercitarea conducerii unei instituții cu încălcarea limitelor de competență ale acesteia.**

În ceea ce privește **Decizia nr. 757/23.11.2017 a Curții Constituționale**, Secția pentru procurori reține că în acest caz s-a constatat că **nu există conflict de natură constituțională între Guvernul României, pe de o parte și Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, pe de altă parte.**

Este adevărat că, în cuprinsul Deciziei nr. 757/2017, Curtea a reluat o parte din considerentele Deciziei nr. 68/2017, însă acest lucru a vizat tocmai sublinierea dihotomiei dintre actul cu caracter normativ și actul cu caracter individual.

Curtea Constituțională a reținut că: „*numai adoptarea actelor cu caracter individual este vizată de legea penală, în sensul că numai acestea pot realiza elementul material al unei infracțiuni date*”, concluzionând: „organul de urmărire penală are competența de a cerceta actele/faptele cu relevanță penală săvârșite în legătură cu emiterea actului administrativ individual” și „nu este de competența Curții Constituționale cenzurarea deciziei organului de urmărire penală să înceapă o urmărire penală în personam, acesta fiind ținut de principiul constituțional al comportamentului loial”.

Secția apreciază că reținerea în considerentele acestei decizii a faptului că nu există niciun mecanism de control al oportunității emiterii unui act administrativ individual, nu justifică susținerea ministrului justiției privind exercitarea conducerii, de către procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, cu încălcarea limitelor de competență ale acesteia, în condițiile în care prin aceeași decizie se admite existența unei competențe a organelor de cercetare penală în verificarea împrejurărilor, circumstanțelor emiterii unei hotărâri de Guvern.

Mai mult, după cum se poate observa, niciun considerent al Deciziei nr. 757/23.11.2017 a Curții Constituționale nu face referire la încălcarea principiului comportamentului loial de către Direcția Națională Anticorupție.

5. Se invocă acreditarea competenței DNA de evaluare a aspectelor de oportunitate a elaborării unor hotărâri de Guvern, împrejurare ce poate fi încadrată în componenta managerială a comunicării publice în sensul exercitării conducerii instituției cu încălcarea limitelor de competență ale acesteia.

Secția pentru procurori reține că pe site-ul Direcției Naționale Anticorupție (http://www.pna.ro/faces/comunicat.xhtml?_afPfm=8375) apare comunicatul de presă nr.906/VIII/3 din data de 22 septembrie 2017, în cuprinsul căruia se reține extinderea urmăririi penale față de mai mulți suspecți, precum și faptul că: „În anul 2013, prin acțiunea concertată a unor persoane cu funcții publice, părți din Insula Belina și Brațul Pavel (cu suprafață de 278,78 ha, respectiv 45 ha), situate în albia minoră a Dunării, au trecut ilegal din proprietatea statului în proprietatea județului Teleorman și în administrarea Consiliului Județean Teleorman, pentru ca, doar la câteva zile, să fie închiriate tot ilegal unei firme private.

Pentru realizarea transferului de proprietate au fost adoptate H.G. 943/2013 act cu caracter individual și HG 858/2013 act cu caracter normativ, acte prin care au fost încălcate prevederi din: Constituția României, Legea apelor 107/1996, Legea 213/1998 privind bunurile proprietate publică, O.U.G. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale "Apele Române", Legea 115/1999 a responsabilității ministeriale și Legea 24/2000 privind normele de tehnică legislativă.

Prin aceste fapte a fost prejudiciat patrimoniul statului și au fost vătămate interesele Administrației Naționale "Apele Române".

Totodată, au fost efectuate noi în cărțile funciare ale celor două imobile (insula Belina și brațul Pavel) cu încălcarea dispozițiilor din Codul Civil, pentru a ascunde titularul dreptului de închiriere și pentru a facilita adoptarea hotărârilor de guvern menționate.”

(...)

„Prin modalitatea de adoptare a acestei hotărâri de guvern au fost încălcate prevederile Constituției României, cele ale Legii organice 213/1998, ale Legii 107/1996 și cu O.U.G. 107/2002, având în vedere că insula Belina și Brațul Pavel fac parte din albia minoră a Dunării, astfel încât nu puteau constitui obiect al unui transfer de proprietate publică. De asemenea, au fost încălcate o serie de dispoziții ce reglementează normele de tehnică legislativă, aspect semnalat în repetate rânduri de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Justiției, în perioada premergătoare adoptării hotărârii.”

Secția pentru procurori are în vedere faptul că în considerentele Curții

Constituționale nr. 757/2017 paragraful 79, cu referire nu doar la dosarul penal menționat în comunicatul de presă se reține: în cauză, unitatea de parchet nu cercetează legalitatea hotărârilor de Guvern, ci o faptă/fapte săvârșită/săvârșite de o persoană/mai multe persoane care poate/pot cădea sub incidența legii penale. **Folosirea unui limbaj defectuos în înscrisurile de la dosar întocmite de procuror sau în comunicatele de presă nu îndreptățește concluzia potrivit căreia se cercetează, în mod direct, legalitatea hotărârilor de Guvern. Toate aceste aspecte vizează modul de instrumentare a cauzei.** Întrucât, însă, modul de instrumentare a cauzei nu poate fi verificat pe calea art. 146 lit. e) din Constituție, rezultă că nu este de competența Curții Constituționale cenzurarea deciziei organului de urmărire penală să înceapă o urmărire penală in personam, acesta fiind ținut de principiul constituțional al comportamentului loial.”

Având în vedere decizia Curții și faptul că aceasta este ulterioară comunicatului de presă și constatând faptul că în cuprinsul acestuia nu există referiri cu privire la cercetarea oportunității adoptării hotărârii de Guvern, Secția pentru procurori apreciază nejustificat prezentul motiv de revocare.

6. Se impută lipsa de asumare a unei încălcări a dispozițiilor constituționale și legale, respectiv a corectării unei astfel de conduite, aspect care - în opinia ministrului justiției - denotă un comportament de neasumare a unei erori în conducerea instituției/comunicarea publică a acesteia.

Deși în raportul ministrului justiției se invocă retragerea de pe site a comunicatului, această susținere nu este însoțită de niciun suport probator.

Secția constată existența pe site-ul Direcției Naționale Anticorupție, la adresa menționată anterior, a comunicatului de presă, în cuprinsul căruia se regăsesc citatele prezentate de domnul ministru.

Secția pentru procurori apreciază că nu se poate imputa procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție lipsa de asumare a unei erori, împrejurarea retragerii comunicatului ulterior afirmației că acesta reprezintă „simple opinii ale instituției” nefiind dovedită.

7. Alt motiv de revocare cuprins în propunere este: încălcarea principiilor care guvernează exercitarea funcției de conducere a unei autorități publice; „performanța” procurorului șef DNA de a determina Curtea Constituțională să explice pe larg că instituția DNA nu este nici Guvern, nici Parlament, nici Curte Constituțională, nici instanță de judecată și că, în calitate de conducător al acestei instituții, trebuie să respecte competențele legale ale DNA, precum și să aibă o conduită constituțională loială.

Ca temei juridic al revocării, în propunere se apreciază că procurorul șef DNA a folosit nelegal resursele umane și materiale, în sensul deturării Direcției Naționale Anticorupție de la scopul competențelor sale legale, a repartizat nelegal sarcinile, din aceeași perspectivă și a dat dovadă de un comportament vădit neconstituțional, contrat principiilor statului de drept, consfințite de art. 1 din Constituția României.

Deși prezentat ca motiv distinct de revocare, argumentarea acestui motiv reia aspectele evocate referitoare la cele trei conflicte de natură constituțională, precum și la considerentele Curții Constituționale cuprinse în decizii (refuzul cooperării constituționale loiale, principiul loialității constituționale, îndatoririle ce revin persoanelor care ocupă o funcție de conducere într-o autoritate publică a statului etc.).

În plus, se face referire la Avizul privind compatibilitatea cu principiile constituționale și statul de drept a acțiunilor Guvernului și Parlamentului României cu privire la alte instituții ale statului, la Ordonanța de urgență a Guvernului de modificare a Legii nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și la Ordonanța de urgență a Guvernului de modificare și completare a Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului în România, aviz adoptat de la cea de-a 93-a Sesiune Plenară/Veneția, 14—15 decembrie 2012.

Secția pentru procurori reține că acest Aviz este invocat și în considerentele deciziei Curții Constituționale la par. 104-105.

Se observă însă că, pe de o parte, acest aviz a avut ca obiectiv acțiunile Guvernului din anul 2012 și realitățile politice din acea perioadă, iar, pe de altă parte, că principiul cooperării loiale între instituții a fost analizat din prisma posibilității ca „anumiți demnitari să favorizeze pozițiile partidelor politice”.

Totodată, Secția pentru procurori are în vedere considerentele deja expuse cu ocazia analizării, în special, a motivelor 1 și 3, care sunt incidente și în ceea ce privește acest-motiv.

Prin urmare, în situația concretă expusă în Decizia 611/2017 a Curții Constituționale comportamentul procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție - considerat a fi neconform principiului cooperării instituționale tocmai în cadrul acestei decizii - nu poate conduce la concluzia folosirii nelegale a resurselor umane și materiale sau la o repartizare nelegală a sarcinilor, în sensul deturnării DNA de la scopul și competențele sale.

Totodată, Secția reamintește faptul că exigențele efectului *ex nunc* al deciziilor Curții Constituționale reclamă o anumită conduită a procurorului-șef, recomandată în cuprinsul deciziei, ulterior publicării sale în Monitorul Oficial al României.

8. Ministrul justiției invocă un comportament al procurorului șef al DNA contrar statutului procurorului într-un stat de drept și lipsa unor veritabile aptitudini manageriale, constând într-un comportament excesiv de autoritar, discreționar, contrar obligațiilor de rezervă și deontologice impuse magistraților.

Secția pentru procurori constată că în argumentarea motivului se face referire la raportul Direcției de Inspecție Judiciară pentru procurori nr. 5115/IJ/982/DIP/2017, raport aprobat parțial prin Hotărârea nr. 636/31.10.2017 a Secției pentru procurori în materie disciplinară, fiind excluse nu doar o serie de concluzii și propuneri finale ale Inspecției Judiciare, dar și aspectele care fac obiectul unor sesizări din oficiu ale Inspecției Judiciare conform adresei nr.

Prin aceeași Hotărâre a Secției pentru procurori s-a dispus efectuarea unui control în vederea remedierii deficiențelor constatate la nivelul Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, în termen de 6 luni de la data aprobării raportului, fiind indicate expres aspectele ce urmează a fi verificate: situația cauzelor mai vechi de un an de la data primei sesizării; situația cauzelor ce fuseseră repartizate spre soluționare procurorilor Țuluș Doru Florin și Moraru Iorga Mihaiela și situația comunicărilor procedurale pentru anul 2016, în cazul soluțiilor de clasare dispuse prin ordonanță și rechizitoriu, în ceea ce privește respectarea dispozițiilor art. 145 C.P.P.

Totodată, Secția a apreciat necesar un control la Secția Judiciară care să includă o analiză detaliată cu privire la situația achitărilor definitive în perioada 2016 – semestrul I 2017, în raport de data sesizării primei instanțe și momentul pronunțării soluției definitive.

Toate aceste considerente au fost circumscrise concluziei centrale a Secției pentru procurori, formulată după analizarea întregii documentații aferente lucrării, respectiv aceea că **activitatea managerială a conducerii Direcției Naționale Anticorupție a fost una eficientă.**

Se observă astfel că aspectele reținute a fi deficiențe prin Hotărârea nr. 636/31.10.2017 a Secției nu vizează comportamentul autoritar sau discreționar al procurorului șef DNA, ci împrejurări diferite de cele invocate de către ministrul justiției în raportul înaintat Secției de procurori și în prezentarea orală a domniei sale în ședința aceleiași secții.

Cu privire la **obstrucționarea de către procurorul șef al DNA a activității de inspecție a inspectorilor judiciari**, cu ocazia controlului efectuat ca urmare a solicitării exprese formulate de ministrul justiției, Secția are în vedere **rezoluția de clasare nr. _____** în cuprinsul căreia se reține: „Sub aspect subiectiv, abaterea prevăzută prin art. 99 lit. p din Legea nr. 303/2004 poate fi comisă doar cu forma de vinovăție a intenției. Ori din probele administrate nu rezultă un refuz categoric exprimat de către procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, confuzia creată cu privire la art. 145 și art. 146 din Codul de procedură penală nefiind suficientă pentru a concluziona că procurorul a acționat voit, cu intenția de a obstrucționa activitatea de inspecție a inspectorilor judiciari”.

Prin urmare, Secția pentru procurori apreciază neîntemeiat motivul 8 al cererii de revocare, dat fiind faptul că argumentele invocate au fost anterior analizate și înlăturate cu ocazia aprobării raportului Inspecției Judiciare nr. 5115/IJ/982/DIP/2017, respectiv prin rezoluția de clasare nr. _____

9. Se invocă, de asemenea, un comportament al procurorului șef al DNA contrar statutului procurorului într-un stat de drept și lipsa unor veritabile aptitudini

manageriale, constând în implicarea în anchetele altor procurori, anchete realizate cu încălcarea competențelor constituționale.

Argumentele acestui motiv privesc ancheta desfășurată de procurori cu privire la OUG 13/2017, fiind citată o declarație a procurorului șef: „Eu mi-am asumat acest dosar împreună cu domnul Dumitriu și cu domnul Uncheșelu. N-am făcut un milimetru la stânga sau la dreapta fără ca eu să spun da”.

Potrivit disp. art. 99 lit. l) din Legea nr. 303/2004, constituie abatere disciplinară imixtiunea în activitatea altui judecător sau procuror.

Secția pentru procurori constată că prin rezoluția nr. _____ din data de _____, la punctul II lit. a) din dispozitiv, s-a dispus respingerea în parte a sesizărilor din oficiu, a sesizării ministrului justiției și a sesizării formulate de petenții față de procurorul șef Laura Codruța Kövesi din cadrul Direcției Naționale Anticorupție privind abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, referitoare la actele de imixtiune pretins materializate în activitatea de instrumentare a dosarelor penale cu nr. _____

_____ ale DNA, aspecte redată în înregistrările audio difuzate în spațiul media la data de _____ având ca bază ședința operativă ce a avut loc la data de _____. S-a reținut, în motivarea soluției, faptul că, în concret, conduitele procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, în formula de redare în înregistrarea audio difuzată mediatic la data de _____, incluzând citatul susmenționat (s.n.), nu pot fi considerate intervenții în activitatea de urmărire penală a procurorilor de caz privind cele două cauze concrete.

În acest cadru legal, Secția pentru procurori nu are competența de a reanaliza soluția Inspecției Judiciare. Dispozițiile art. 47 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 prevăd expres calea de atac împotriva unei soluții de respingere a sesizării, dispuse de inspectorul judiciar potrivit alin. (1) lit. c) al aceluiași articol, precum și instanța competentă.

Pe cale de consecință, Secția pentru procurori nu poate reține nici acest motiv de revocare.

10. Se impută procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție prioritizarea soluționării dosarelor cu impact mediatic, atitudini nedemne și încălcarea standardelor minimale de etică și deontologie ale unui magistrat.

Secția pentru procurori constată că, în susținerea acestui motiv, ministrul justiției a depus rezoluția nr. _____ a Direcției de inspecție judiciară pentru procurori, privind, printre altele, acțiunea disciplinară formulată împotriva procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, Laura Codruța Kövesi.

Analizând acest înscris, Secția pentru procurori observă că, în fapt, ministrul justiției a reluat, în argumentarea motivului său, dispozitivul acțiunii disciplinare referitor la procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, Laura Codruța Kövesi.

De asemenea, Secția pentru procurori constată că această acțiune disciplinară a fost înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii la data de _____ fiind fixat termen în ședința Secției pentru procurori în materie disciplinară la data de _____

Dispozițiile art. 101 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, ale art. 44 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și art. 28 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/2005, toate cu modificările și completările ulterioare, stabilesc competența și cadrul procesual în cazul acțiunilor disciplinare formulate împotriva judecătorilor și procurorilor.

Secția observă că soluționarea unei acțiuni disciplinare, formulate împotriva unui procuror, este de competența Secției pentru procurori în materie disciplinară – care are rolul de instanță de judecată disciplinară.

Prin urmare, Secția pentru procurori apreciază că verificarea aspectelor sesizate de către ministrul justiției la punctul 10 din propunerea sa de revocare, cu ocazia analizării acesteia, excede competențelor sale.

De altfel, în situația aplicării de către Secția pentru procurori în materie disciplinară a uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de lege, temeiul juridic al revocării se modifică, aceasta intervenind *ope legis*, potrivit art. 51 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 303/2004.

11. Ministrul justiției a expus pasaje din declarațiile procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, invocând faptul că aceasta a contestat astfel actele și autoritatea Curții Constituționale, erijându-se și în legiuitor și în Curte Constituțională deopotrivă.

Secția pentru procurori constată că pe site-un Direcției Naționale Anticorupție, la adresa <http://www.pna.ro/faces/comunicat.xhtml?id=8530>, este publicat discursul procurorului șef DNA la Forumul Republica Moldova-România în domeniul justiției, Ediția a II-a, București, 23-24 noiembrie 2017. În finalul acestui discurs procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție a precizat: „Curtea Constituțională a pronunțat în 2016 o decizie privind infracțiunea de abuz în serviciu prin care aceasta s-a declarat constituțională în măsura în care prin sintagma în mod defectuos se înțelege cu încălcarea legii. Din acest motiv, procurorii mai pot investiga doar acele fapte de abuz în serviciu în care s-a încălcat legislația primară, respectiv, legi sau ordonanțe.

Or, așa cum am arătat, multe dintre fraudele în achiziții publice se fac cu încălcarea legislației secundare, adică hotărâri de guvern, hotărâri de consilii locale, regulamente sau ordine interioare. Astfel, reiese că societatea rămâne neapărată în fața unor astfel de practici după decizia Curții Constituționale de anul trecut.

Vă dau câteva exemple din dosarele DNA, iar apoi, desigur, trebuie să analizăm dacă astfel de fapte prezintă sau nu pericol.

Ca urmare a deciziei Curții Constituționale anterior menționate, în anul 2017 au fost închise 245 de dosare și 188 milioane euro - prejudiciile din bani publici – nu mai pot fi recuperate pentru bugetului statului.

Pe lângă pierderile de milioane de euro din bugetul statului, întreaga societate va privi cum cei cu funcții publice vor fi ocupați cu satisfacerea unor interese foarte diferite de interesul comunității.

Și atunci lansăm o legitimă întrebare: În contextul modificărilor preconizate ale legislației referitoare la abuzul în serviciu și în condițiile în care milioane de euro sunt pierdute de societate prin astfel de fapte, se justifică limitarea acestor investigații?”

Se observă că tema abordată la Forumul Republica Moldova-România în domeniul justiției a constituit-o **prevenirea și combaterea corupției și criminalității organizate în perspectivă europeană.**

Abordând această temă, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție a expus „activitatea DNA în ceea ce privește investigarea faptelor de abuz în serviciu”, cu această ocazie prezentând și impactul deciziei Curții Constituționale asupra dosarelor penale aflate în curs. S-a precizat faptul că aceste dosare au fost închise, împrejurare ce denotă respectarea efectului *ex nunc* al deciziilor Curții Constituționale.

De asemenea, Secția observă faptul că au fost indicate prejudiciile constatate în acele dosare, precum și imposibilitatea, în raport de actualul context legislativ, de recuperare a acestor pierderi, fără însă a se face aprecieri sau comentarii referitoare la considerentele Curții Constituționale. Este adevărat faptul că s-a evidențiat existența unui vid legislativ în ceea ce privește încălcarea legislației secundare (hotărâri de guvern, hotărâri de consilii locale, regulamente sau ordine interioare), însă aceasta apare ca o justificare a soluție de închidere a anumitor dosare penale.

De altfel, Secția pentru procurori nu poate ignora nici prevederile art. 31 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: ”Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, *dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției*. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.” Prin urmare, însăși legea constată existența unui vid legislativ în situația în care organele legislative nu intervin pentru modificarea dispozițiilor declarate neconstituționale în termenul legal menționat.

Nu în ultimul rând, Secția pentru procurori reține că în cuprinsul dispozitivului Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1265/24.11.2015, art. 4, punctul II, la structura rapoartelor de bilanț recomandată pentru parchete, la capitolul II, se menționează „**Principalele modificări legislative cu impact asupra activității parchetului.**”

Prin urmare, Secția pentru procurori constată că prezentarea efectelor deciziei Curții Constituționale a României din anul 2016 (privind infracțiunea de abuz în serviciu declararea sa constituțională în măsura în care prin sintagma „în mod defectuos” se înțelege cu ”încălcarea legii”), cu ocazia discursului la Forumul Republica Moldova –

România în domeniul justiției, 23-24 noiembrie 2017, nu poate fi echivalată cu o contestare a actelor și autorității Curții Constituționale. Totodată, Secția remarcă similitudinea afirmațiilor procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, preluate în mass-media, cu cele deja analizate, astfel că va înlătura, ca neîntemeiat, și acest motiv de revocare.

12. Alt motiv de revocare formulat de ministrul justiției îl constituie „contestarea autorității și actelor Parlamentului”, prin criticile dure la adresa unor proiecte de legi aflate în dezbateri parlamentară, prin acuzații la adresa unor politicieni și oameni de afaceri și prin afirmații precum: „un pretext pentru a elimina capacitatea organelor de urmărire penală de a descoperi și de a dovedi infracțiuni”, „lupta anticorupție va fi terminată”.

Secția pentru procurori constată faptul că afirmația la care ministrul justiției face referire a fost expusă în cuprinsul unui comunicat publicat la data de 14 decembrie 2017 pe site-ul instituției (<http://www.pna.ro/faces/comunicat.xhtml?id=8547>):

„Potrivit ordinii de zi a ședinței Comisiei Speciale Comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției, în data de 14 decembrie 2017, au loc dezbateri privind propunerile de modificare și completare a dispozițiilor Codului de procedură Penală și Codului Penal prin raportare la transpunerea Directivei (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 09.03.2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale.

Aceste modificări vor avea un efect devastator asupra anchetelor penale, deoarece elimină instrumentele legale indispensabile prin care organele de anchetă pot investiga infracțiunile.

În realitate toate garanțiile pe care le implică Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 09.03.2016 sunt deja prevăzute în legislația internă.

Așadar, Directiva este folosită doar ca un pretext pentru a elimina capacitatea organelor de urmărire penală de a descoperi și de a dovedi infracțiuni, iar scopul acestor modificări nu are nicio legătură cu prezumția de nevinovăție.”

În continuarea comunicatului, a fost expusă nu doar modalitatea de modificare a anumitor articole, ci și felul în care acest lucru va afecta desfășurarea anchetelor penale.

Astfel, Secția pentru procurori constată că și în această situație nu putem vorbi despre o critică a proiectelor de lege aflate în dezbatere publică sau a activității Parlamentului, ci de simple constatări cu privire la impactul anumitor modificări legislative asupra unor anchete penale, astfel că motivul de revocare nu poate fi reținut.

Formularea unui punct de vedere ori a unei critici, asupra unui text de lege ferenda nu poate fi asimilată cu o contestare a autorității sau actelor parlamentului: pe de o parte, întrucât dezbaterea publică este o componentă a procesului legislativ, iar dezbaterea implică, prin premisă, și formularea unor opinii critice; pe de altă parte, elaborarea unui punct de vedere (în conferințe, dezbateri, articole de specialitate sau interviuri de aceeași natură) asupra unui text propus pentru adoptare nu pune în discuție autoritatea ori actele parlamentului, nici dreptul constituțional al acestuia de a legifera, ci reprezintă exprimarea unei opinii profesionale, asupra unui aspect de ordin tehnic juridic.

În același sens este și practica recentă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care în cauza **Baka contra Ungariei**, a statuat: ”Curtea consideră așadar că Guvernul nu a demonstrat în mod convingător că măsura contestată a fost rezultatul eliminării postului și funcțiilor reclamantului în cadrul reformei autorității judiciare supreme. În consecință, este de acord cu reclamantul că *încetarea înainte de termen a mandatului reclamantului a fost cauzată de opiniile și criticile pe care le-a exprimat public cu titlu profesional*”, concluzionând că: *„încetarea înainte de termen a mandatului reclamantului la președinția Curții Supreme a constituit o ingerință în exercitarea de către reclamant a dreptului său la libertatea de exprimare, garantat de art. 10 din Convenție”*.

Mai mult, instanța europeană a apreciat că *„Reclamantul nu avea doar dreptul, ci și datoria, în calitate de președinte al acestui consiliu, să exprime o opinie în privința reformelor legislative care vizau instanțele, după ce a colectat și a sintetizat opiniile instanțelor inferioare.”*

13. Ministrul justiției reproșează procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție „criticile vehemente formulate cu referire la unele propuneri de modificare legislativă, propuneri ce ulterior au fost apreciate ca fiind constituționale”.

S-au invocat numeroasele ieșiri publice ale procurorului șef DNA cu privire la legile justiției și susținerile privind efectul devastator al acestora, în condițiile în care prin Decizia nr. 33/23.01.2018, Curtea Constituțională a constatat constituționalitatea uneia dintre modificările legislative amplu criticate – propunerea de înființare a Secției pentru investigarea infracțiunilor în justiție.

Totodată, domnul ministru a făcut referire la afirmații de o gravitate fără precedent și nereale ale procurorului șef DNA, care au afectat iremediabil imaginea României, încălcându-se astfel regulile de minimă deontologie profesională.

Secția pentru procurori constată că prin adresa nr. 4C-32/30 din 31.10.2017, Comisia Specială comună a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției a transmis Consiliului Superior al Magistraturii trei inițiative legislative de modificare a Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, a Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și a Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

Prin Hotărârea nr. 1148/09.11.2017, Consiliul Superior al Magistraturii a avizat negativ propunerea legislativă, formulând o serie de critici relativ la modalitatea de modificare a anumitor articole.

Prin adresa nr. Plx595, Plx596, Plx598 din 20.12.2017, Camera Deputaților a trimis Consiliul Superior al Magistraturii, spre avizare, trei propuneri legislative pentru modificarea Legii nr. 303/2004, Legii nr. 304/2004 și Legii nr. 317/2004.

Prin Hotărârea nr. 68/18.01.2018, Consiliul Superior al Magistraturii a avizat negativ propunerile legislative pentru modificarea Legii nr. 303/2004, a Legii nr. 304/2004 și a Legii nr. 317/2004.

Prin Decizia nr. 33/23.01.2018, Curtea Constituțională a admis obiecția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.I pct.2, 4, 29 și 61 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară sunt neconstituționale. Totodată, prin aceeași decizie, s-a respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate, constatându-se că celelalte dispoziții ale Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Secția are în vedere și faptul că modificarea legilor justiției a generat ample discuții publice, susținute nu doar la nivel instituțional, ci și la nivelul teoreticienilor și practicienilor, tocmai în scopul identificării unor formulări optime pentru o legislație în concordanță cu legislația națională și internațională, dar și cu realitățile actuale.

Un exemplu în acest sens îl constituie și semnarea unui memoriu pentru retragerea proiectului de modificare a "Legilor Justiției" de către un număr considerabil de magistrați (3876 de judecători, procurori și auditori de justiție) - <https://www.juridice.ro/538255/memoriul-magistratilor-romani-pentru-retragerea-proiectului-de-modificare-a-legilor-justitiei.html>.

În ceea ce privește eventuala încălcare a regulilor de minimă deontologie, Secția pentru procurori apreciază că analizarea acestor susțineri excede competențelor sale în prezenta procedură de revocare.

— Potrivit art. 36¹ din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/2005, cu modificările și completările ulterioare, Secția corespunzătoare a Consiliului soluționează sesizările privind pretense încălcări a normelor de conduită reglementate de Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, fiind învestiți printr-un raport efectuat de Inspekția Judiciară în urma unor verificări.

De asemenea, Secția pentru procurori nu poate ignora faptul că orice aspecte de natură disciplinară sunt de competența exclusivă a Secției pentru procurori în materie disciplinară, astfel că, în soluționarea prezentei cereri de revocare nu poate aprecia asupra susținerilor privind eventualele manifestări ale procurorului șef DNA care ar fi adus atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției.

14. Motivul 14 formulat în cererea de revocare vizează „*încălcarea rolului și locul procurorilor într-un stat de drept și acreditarea unui alt statut al procurorului decât cel consacrat de Constituție*”.

S-a susținut că asistăm la o deturnare a ordinii constituționale a statului de drept, în care DNA, prin procurorul șef, dispune legiuitorului, autorităților executive, Curții Constituționale conduita de urmat, culpabilizând aceste instituții pentru pretense prejudicieri ale bugetului neconstatate de vreo instanță de judecată.

Se constată că art. 3 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în forma sa actuală, prevede că: „Procurorii numiți de Președintele României se bucură de stabilitate și sunt independenți, în condițiile legii”.

Modificările legislative ale legilor justiției prevăd reformularea acestui articol prin eliminarea sintagmei „sunt independenți”.

Secția pentru procurori, în acord cu argumentele sale anterioare, apreciază că formularea în spațiul public a unor comentarii privind anumite modificări legislative nu poate fi asimilată impunerii unei conduite pentru legiuitor, autorități executive și pentru Curtea Constituțională.

De asemenea, Secția pentru procurori constată că prin depunerea documentelor de către ministrul justiției (Standardele europene referitoare la independența sistemului judiciar – Partea a II-a - Organele de urmărire penală) se urmărește tocmai susținerea modalității de modificare a legislației, se argumentează implicit rațiunea noii formulări a articolului menționat. Or, analizarea prezentului motiv de revocare nu presupune verificarea sau nu a oportunității modificării legislative, ci legitimitatea criticării unor norme legale anterior adoptării lor, în perioada de dezbatere publică.

Rațiunea unei dezbateri publice, anterior adoptării unei legi, este tocmai aceea de a se identifica, cât mai cuprinzător, aspectele ce pot genera probleme ulterioare, aspecte ce pot fi cizelate anterior publicării.

Astfel, apreciind constructiv rolul criticii în procesul de elaborare legislativă, Secția pentru procurori urmează a înlătura și acest motiv de revocare.

15. Se afirmă că procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție încearcă să obțină „condamnări cu orice preț”, fiind într-un război personal cu Parlamentul, Guvernul, Curtea Constituțională, cu politicienii și oamenii de afaceri, cu toții culpabilizați pentru preținse interese obscure, de natură să anihileze lupta anticorupție.

În susținerea acestui motiv ministrul justiției face referire la anumite înregistrări la care se face referire în Rezoluția Inspecției Judiciare _____, din data de _____

După cum s-a menționat și la motivul 10, Secția pentru procurori constată că rezoluția nr. _____ -a Direcției de inspecție judiciară pentru procurori, privind, printre altele, acțiunea disciplinară formulată împotriva procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, Laura Codruța Kövesi, a fost înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii la data de _____ fiind fixat termen în ședința Secției pentru procurori în materie disciplinară la data de _____

Prin urmare, competența de a analiza atât probatoriul aferent acțiunii disciplinare, cât și faptele invocate, revine Secției pentru procurori în materie disciplinară, iar nu Secției pentru procurori în procedura revocării.

Față de aceste considerente, Secția pentru procurori va înlătura prezentul motiv de revocare, deoarece motivele care derivă din acțiunea disciplinară exercitată nu pot fi reținute înainte de soluționarea definitivă a acesteia, în cadrul legal existent.

16. Se impută procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție „creșterea numărului de achitări, sporirea cheltuielilor și raportări eronate”.

Ca argumente în susținerea acestui motiv, ministrul justiției invocă: alocările bugetare, care la nivelul DNA sunt cu aproximativ 75% mai mari decât media la nivelul Ministerului Public sau DIICOT, precum și modalitatea eronată de calcul a ratei de achitări aferentă anului 2016 prin raportare la persoanele trimise în judecată, iar nu la hotărârile judecătorești pronunțate.

Potrivit art. 27 din OUG nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, cu modificările și completările ulterioare (H.G. nr. 486/2015, 1022/2014 și 158/2016): Direcția Națională Anticorupție funcționează cu următorul număr maxim de posturi:

- a) 195 de posturi de procurori;
- b) 260 de posturi de ofițeri și agenți de poliție judiciară;
- c) 65 de posturi de specialiști;
- d) 109 posturi de personal auxiliar de specialitate;
- e) 44 de posturi de personal conex;
- f) 89 de posturi de personal economic și administrativ.

Prin HG nr. 39/2014, modificat prin HG nr. 326/2015, numărul posturilor Direcției Naționale Anticorupție a fost suplimentat cu un număr de 25 de posturi de specialiști antifraudă.

Se constată că, spre deosebire de alte unități de parchet, competența Direcției Naționale Anticorupție este una specială, diferită de cea a altor structuri din cadrul Ministerului Public. Din bugetul direcției sunt suportate și cheltuielile cu alte categorii de personal decât procurorii astfel că modul în care ministrul justiției a efectuat comparațiile, prin raportare la alte instituții, nu are corespondent faptic, nepornindu-se de la aceleași premise.

Cât privește modalitatea de raportare a achitărilor, Secția constată următoarele:

În cuprinsul **Hotărârii nr. 1265 din 24 noiembrie 2015** a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, anterior citată, Capitolul I – I. 3.1. este intitulat „Ponderea cauzelor restituite de către instanțele de judecată în vederea refacerii urmăririi penale din totalul trimerilor în judecată. Ponderea inculpaților achitați din totalul inculpaților trimiși în judecată”. Prin urmare, Consiliul Superior al Magistraturii a recomandat modul de calcul privind ponderea achitațiilor, în redactarea Raportului de activitate din anul 2016, Ministerul Public conformându-se recomandării.

Această modalitate de calcul se aplică la momentul actual la nivelul întregului Minister Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, structurile specializate, parchetele de pe lângă curțile de apel, parchetele de pe lângă tribunale și parchetele de pe lângă judecătorii -, iar până în prezent nu au fost evidențiate critici sau recomandări cu privire la metoda de raportare menționată.

Din cuprinsul adresei nr. 505/C/2018 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție rezultă următoarele:

La nivelul Direcției Naționale Anticorupție, în anul 2017, s-a înregistrat o scădere a numărului cauzelor de soluționat de la 12.353 de cauze în anul 2016 la 11.234 de cauze în anul 2017.

Numărul cauzelor soluționate de Direcția Națională Anticorupție prin trimitere în judecată a scăzut în anul 2017 față de anul 2016 de la 403 la 381.

S-a înregistrat și o scădere a numărului inculpaților trimiși în judecată de Direcția Națională Anticorupție – 1271 inculpați în anul 2016 și 997 inculpați în anul 2017.

De asemenea, numărul achitațiilor definitiv a scăzut în anul 2017 față de anul 2016, de la 134 în anul 2016 la 121 în anul 2017, 29 dintre aceștia ca urmare a dezincriminării faptei.

Prin urmare, afirmația domnului ministru privind creșterea numărului achitărilor nu are suport probator.

De altfel, datele prezentate vizează anul 2016, deși perioada susținută a fi evaluată a fost februarie 2017-februarie 2018.

Totodată, se constată că modul de raportare, deși nu coincide cu cel agreat de către Ministerul Justiției, este în acord cu recomandările Consiliului Superior al Magistraturii.

Astfel, reținând că datele statistice nu confirmă susținerile prezentate de ministrul justiției în expunerea **motivului 16**, Secția pentru procurori apreciază că nici acesta nu poate justifica soluția revocării.

17. Raportat la ultimele evoluții în privința activității DNA și la acuzațiile grave din spațiul public privind activitatea procurorilor acestei direcții, ministrul justiției a sugerat *„lipsa de implicare a procurorului șef DNA în identificarea și eliminarea comportamentelor abuzive ale procurorilor”*.

Urmare a apariției în spațiul public a mai multor aspecte ce țin de modul de realizare a activității de urmărire penală la nivelul unor unități din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, cu precădere în sarcina unor procurori sau foști procurori ce au activat în cadrul acestora, măsurile luate direct de către procurorul șef al D.N.A. sau de către alte instituții cu responsabilități în materie disciplinară au fost multiple.

Astfel, la data de _____ pe rolul Secției pentru procurori în materie disciplinară, sub nr. _____ s-a înregistrat acțiunea disciplinară exercitată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtului _____ procuror în cadrul _____, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de dispozițiile art. 99 lit. i) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în

„nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa”.

La data de _____ pe rolul Secției pentru procurori în materie disciplinară, sub nr. _____ s-a înregistrat acțiunea disciplinară exercitată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtului _____ procuror în cadrul _____ pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de dispozițiile art. 99 lit. a), b), j), l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în:

- „manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu”;
- „încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii”;
- „nerespectarea secretului deliberării sau a confidențialității lucrărilor care au acest caracter, precum și a altor informații de aceeași natură de care a luat cunoștință în exercitarea funcției, cu excepția celor de interes public, în condițiile legii”;
- „imixtiunea în activitatea altui judecător sau procuror”.

La data de _____ pe rolul Secției pentru procurori în materie disciplinară, sub nr. _____ s-a înregistrat acțiunea disciplinară exercitată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtului _____ procuror în cadrul _____ pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de dispozițiile art. 99 lit. a) și l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în:

- „manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu”;
- „imixtiunea în activitatea altui judecător sau procuror”.

La termenul de judecată din data de _____ s-a dispus conexarea dosarului nr. _____ a dosarul nr. _____

La termenul de judecată din data de _____ s-a dispus conexarea dosarului nr. _____ la dosarul nr. _____

Prin Hotărârea nr. _____ din _____ pronunțată de către Secția pentru procurori în materie disciplinară, în baza art. 100 lit. e) din Legea nr. 303/2004 privind

statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-a aplicat domnului _____, procuror în cadrul _____ (în prezent suspendat din funcție), sancțiunea disciplinară constând în „excluderea din magistratură”, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) (2 abateri disciplinare), b), l) și i) teza I din același act normativ.

Concluzionând, în raport cu cercetarea disciplinară a procurorului Negulescu Mircea, trebuie subliniat faptul că în perioada _____ -data înregistrării primei sesizări la Inspekția Judiciară – _____ lata pronunțării soluției de către Secția pentru procurori în materie disciplinară, acesta s-a aflat în proceduri disciplinare ce excludeau alte măsuri de competența directă a procurorului șef al structurii.

În legătură cu situația prezentată, trebuie amintit și faptul că imediat difuzării publice a unor materiale privind un potențial comportament inadecvat al procurorului pârât, Secția pentru procurori, urmare și a demersurilor individuale realizate pe plan intern de către conducerea instituției, prin **Hotărârea nr.154 din 16 februarie 2107** a dispus încetarea activității procurorului _____ în cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial _____ și continuarea activității la Parchetul de pe lângă Judecătoria _____

Mai mult decât atât, Secția pentru procurori, analizând adresa nr. 505/C/2018 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție reține că pe rolul Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sunt înregistrate, în prezent, 12 dosare penale în care se efectuează cercetări față de procurorii _____

și/sau ofițeri de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești, respectiv dosarele _____,

Secția pentru procurori constată că aspectele privind conduita procurorului _____ și a altor procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul teritorial Ploiești constituie obiect de cercetare penală și/sau disciplinară în mai multe dosare de pe rolul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și /sau _____

Înalta Curte de Casație și Justiție, fapt ce face imposibilă punerea în practică a altor măsuri individuale de natura managerială de către procurorul șef direcție.

18. Ministrul justiției a imputat procurorului șef DNA „lipsa de măsuri în cazuri grave constatate de instanțele de judecată – falsificarea transcrierii unor convorbiri telefonice”.

În susținerea prezentului argument în vederea revocării, ministrul justiției a invocat în mod punctual dosarul nr. _____ Înaltei Curți de Casație și Justiție în care s-a pronunțat încheierea nr. _____ 7.

Referitor la acest aspect, din cuprinsul adresei nr. 505/C/2018 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și consultând site-ul Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția reține următoarele:

Prin încheierea nr. _____ pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, s-a dispus admiterea plângerii formulate de petenții _____ împotriva ordonanțelor de clasare nr. _____ și nr. _____ Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, infirmarea acestora și trimiterea cauzei la procuror pentru completarea urmăririi penale.

Prin ordonanța nr _____ din _____ Secția de urmărire penală și criminalistică a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Secției parchetelor militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, unde s-a înregistrat cu nr. _____

Prin ordonanța din _____ Secția parchetelor militare a dispus clasarea cauzei cu privire la mai multe persoane, precum și declinarea competenței de efectuare a urmăririi penale, sub aspectul infracțiunilor de abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. (1) din Codul penal, fals intelectual, prev. de art. 321 alin. (1) din Codul penal cu aplic. art. 36 alin. (1) din Codul penal și constituirea unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. (1) din Codul penal, față de _____ procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov;

_____ - ofițeri de poliție judiciară în cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov. Dosarul a fost înregistrat la Secția de urmărire

penală și criminalistică sub nr. _____ în prezent, se efectuează cercetări de către procuror cu privire la infracțiunile menționate.

Secția pentru procurori, constatând că până la acest moment nu există o soluție definitivă în cauză privind o eventuală activitate de falsificare a mijloacelor de probă, apreciază lipsit de temei motivul de revocare invocat.

Mai mult, Secția consideră că **nu se poate angaja răspunderea directă a procurorului cu funcție de conducere pentru un act întocmit personal de către procurorul din subordine și pentru care nu este incidentă procedura legală a confirmării.**

Dispozițiile art. 318 alin. (10) și art. 328 alin. (1) Cod procedură penală prevăd verificarea sub aspectul legalității și temeiniciei a ordonanței prin care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală și a rechizitoriului de către procurorul cu funcție de conducere sau de către procurorul ierarhic superior, însă aceste prevederi nu sunt incidente în situația proceselor verbale de transcriere a unor înregistrări audio.

Nu în ultimul rând, se observă că art. 64 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară instituie principiul independenței procurorului în soluțiile dispuse (prin aceasta înțelegându-se întreaga activitate de urmărire penală concretizată în actele și măsurile de urmărire penală efectuate), stipulând: „În soluțiile dispuse, procurorul este independent, în condițiile prevăzute de lege. Procurorul poate contesta la Consiliul Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de verificare a conduitei judecătorilor și procurorilor, intervenția procurorului ierarhic superior, în orice formă, în efectuarea urmăririi penale sau în adoptarea soluției.”

19. Un alt argument, prezentat de ministrul justiției în cererea de revocare, l-a constituit „tergiversarea soluționării cauzelor, cu consecința prescrierii răspunderii penale, fiind dat ca exemplu dosarul Microsoft”, dosar cu prejudiciu însemnat.

Secția pentru procurori, având în vedere referatul nr. 1773/C/2017 din 17.07.2017 al Direcției Naționale Anticorupție și actele înaintate de această structură de parchet prin adresa nr. 2169/C/ 07.09.2017, reține că, la data de _____ Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizat Direcția de Inspecție judiciară

pentru procurori din cadrul Inspecției Judiciare, în baza art. 45 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) coroborat cu art. 99¹ alin. (1) și (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, de către procurorul Moraru Iorga Mihaiela, cu privire la mai multe aspecte legate de activitatea acesteia în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, printre care și aspecte referitoare la dosarul „MICROSOFT”.

Sesizarea s-a înregistrat pe rolul Inspecției Judiciare sub nr. _____ și, în conformitate cu dispozițiile art. 11 alin. (6) și (7) din Regulamentul privind normele de efectuare a lucrărilor de inspecție, a fost conexată, la data de _____ lucrarea nr. _____ a Inspecției Judiciare.

De asemenea, în adresa menționată se precizează că, în prezent, la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, se efectuează verificarea practicii judiciare vizând instituția prescripției răspunderii penale, pe aspecte referitoare, în principal, la data de la care începe să curgă termenul de prescripție a răspunderii penale, în cazul infracțiunii de abuz în serviciu care a avut ca urmare producerea unei pagube și întreruperea cursului prescripției răspunderii penale în situațiile tranzitorii aplicării Codului penal, în vederea eventualei declarări a unui recurs în interesul legii, în baza art. 471 din Codul de procedură penală.

Secția pentru procurori are în vedere și aspectele reținute în cuprinsul Hotărârii nr. 686/31.10.2017 a Secției, referitoare la soluțiile de clasare, pronunțate în semestrul I al anului 2017 la nivelul Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale. S-a reținut că au existat 3 astfel de soluții, iar motivele care au condus la împlinirea termenului de prescripție nu sunt imputabile procurorilor de caz, aceasta fiind consecința sesizării organelor de anchetă ulterior împlinirii termenului de prescripție.

De asemenea, se observă că o astfel de analiză a fost efectuată și în ceea ce privește cele 4 soluții de clasare, urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale pronunțate în cursul anului 2016, fiind identificate cauze obiective, neimputabile procurorilor: reducerea termenului de prescripție, ca urmare a intrării în vigoare a dispozițiilor noului Cod penal sau sesizarea organelor de anchetă, ulterior împlinirii termenului de prescripție.

Față de aspectele reliefate, Secția pentru procurori apreciază nejustificată imputarea unui comportament impasibil procurorului șef DNA.

De altfel, în urma controlului de fond efectuat de către Inspekția Judiciară în cursul anului 2017 la această unitate de parchet, cu privire la cauza în discuție sau alte cauze similare aflate în lucru la procurori, nu au fost constatate indicii ale unor potențiale încălcări vizând desfășurarea în mod ritmic a urmăririi penale și cu atât mai puțin a unor eventuale riscuri ce ar fi putut conduce la prescrierea faptelor investigate.

20. S-a imputat procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție o „lipsă de reacție în verificarea activității profesionale și conduitei unor procurori”.

Secția pentru procurori are în vedere adresa nr. 452/C/2018 a Direcției Naționale Anticorupție, comunicată la data de 21.02.2018 Consiliului Superior al Magistraturii.

Această adresă cuprinde o informare referitoare la afirmațiile apărute în spațiul public în perioada 11-13 februarie 2018 cu privire la modul de instrumentare a unor dosare aflate pe rolul Serviciului Teritorial Ploiești din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, în acest sens, fiind solicitat de către procurorul șef DNA o informare scrisă domnului Onea Lucian Gabriel, procuror șef al Serviciului Teritorial Ploiești.

Informarea scrisă, întocmită de procurorul șef la Serviciului Teritorial Ploiești, a fost înregistrată la cabinetul procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție cu nr.452/C/2018 și în data de 14 februarie 2018 a fost înaintată, spre informare și măsuri, procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Totodată, prin adresa de înaintare a raportului scris s-a propus aprecierea asupra utilității și necesității solicitării și a unui audit extern la Direcția Națională Anticorupție din partea unui organism european, respectiv GRECO, întrucât nu s-a dorit a plana vreoa urmă de îndoială asupra activității Direcției Naționale Anticorupție.

A fost convocată în data de 16 februarie 2018 o ședință la care au participat toți procurorii cu funcții de conducere, în care s-au discutat situațiile apărute în spațiul public privind procurorii din Direcția Națională Anticorupție, ocazie cu care s-a cerut procurorilor șefi să monitorizeze mai atent activitatea procurorilor din subordine, să fie respectate cu strictețe toate dispozițiile legale și ale Codului deontologic în activitatea pe

care o desfășoară și să dispună măsuri atunci când identifică situații în care un procuror nu respectă legea în exercitarea atribuțiilor.

S-a emis, în data de 19 februarie 2018, o nouă circulară prin care s-a dispus tuturor procurorilor din Direcția Națională Anticorupție ca toate audierile care se desfășoară la sediul structurilor Direcției Naționale Anticorupție să fie înregistrate audio/video, dispoziție scrisă care a mai fost transmisă și în cursul anului 2017. Prin aceeași dispoziție s-a solicitat procurorilor cu funcții de conducere să dispună măsuri de monitorizare a respectării activităților de înregistrare a audierilor în cursul urmăririi penale, urmând a se efectua controale semestriale asupra modului în care se respectă aceste dispoziții.

Urmare a unui control intern, dispus încă din octombrie 2017, s-a verificat modul de aplicare și respectare a dispozițiilor art.19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2002 și ale art.19 din Legea nr.682/2002 privind cazurile de reducere a pedepselor, fiind controlate în acest fel toate documentele care au stat la baza acordării beneficiului prevăzut în cele două acte normative.

În urma acestui control intern, a fost emis Ordinul nr.10 din 23 ianuarie 2018 pentru modul de înregistrare și soluționare a lucrărilor având ca obiect aplicarea dispozițiilor privind cazurile de reducere a pedepselor, ordin care conține o procedură cu reguli stricte și clare cu privire la modul în care se înregistrează cererile persoanelor interesate și modul de soluționare a acestora.

S-a dispus, la data de 19 februarie 2018, efectuarea unei evaluări asupra activității tuturor serviciilor teritoriale și asupra tuturor procurorilor din structura teritorială a Direcției Naționale Anticorupție de către procurorii șefi adjuncți ai Direcției Naționale Anticorupție, prin întocmirea unor rapoarte privind activitatea structurilor teritoriale pe care le-au coordonat în anul 2017, pentru fiecare serviciu în parte, dar și activitatea fiecărui procuror în parte. Raportul va conține și modul în care a fost coordonată și controlată activitatea structurilor teritoriale, inclusiv din perspectiva respectării dispozițiilor legale, precum și măsuri concrete de îmbunătățire a activității acestora.

S-a dispus, totodată, ca procurorii cu funcții de conducere din cadrul Direcției Naționale Anticorupție să verifice și să comunice scris dacă au identificat în cadrul structurii pe care o conduc situații de risc sau vulnerabilitate în ceea ce privește

personalul din subordine, precum și luarea de măsuri pentru a se evita pe viitor încălcarea dispozițiilor legale sau ale Codului deontologic.

Pe aceeași linie a măsurilor manageriale care au fost dispuse, și din preocuparea de a se asigura că nu planează suspiciuni asupra activității extrem de complexe și dificile a procurorilor Direcției Naționale Anticorupție, s-a propus și procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție solicitarea unui nou control managerial la Serviciul Teritorial Ploiești din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

Disponerea altor măsuri manageriale se va realiza după finalizarea controlului pe care Inspecția Judiciară îl efectuează în prezent la Serviciul Teritorial Ploiești.

Fată de aceste împrejurări și în considerarea aspectele prezentate la motivul 17, Secția pentru procurori apreciază total nejustificată imputarea unei conduite pasive doamnei procuror șef DNA.

Astfel, se reține că, în cuprinsul comunicatului de presă publicat pe site-ul Inspecției Judiciare la 18 ianuarie 2018 se precizează: „La 12 februarie a.c. Inspecția Judiciară s-a sesizat din oficiu ca urmare a apariției în mass-media a unor informații privind activitatea profesională și conduita unor procurori de la Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești.

În prezent, o echipă de inspectori judiciari de la Direcția de inspecție judiciară pentru procurori efectuează verificări prealabile, în conformitate cu dispozițiile art. 45 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, pentru a se stabili dacă există indicii în legătură cu săvârșirea unor abateri disciplinare.”

Având în vedere argumentele expuse în evaluarea fiecărui motiv al cererii de revocare,

constatând că aspectele sesizate nu denotă deficiențe în exercitarea atribuțiilor manageriale de către procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, Laura Codruța Kövesi,

Secția pentru procurori urmează a aviza nefavorabil propunerea ministrului justiției de revocare a doamnei Laura Codruța Kövesi din funcția de procuror șef al Direcției Naționale Anticorupție.

Pentru aceste considerente, în temeiul dispozițiilor art. 40 lit. h) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare și art. 54 alin. (4) rap. la art. 51 alin. 2 lit. b) și alin. (3)-(6) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor valabil exprimate ale membrilor prezenți;

**SECȚIA PENTRU PROCURORI A
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE**

Art.1 – Avizează nefavorabil propunerea ministrului justiției de revocare a doamnei Laura Codruța Kövesi din funcția de procuror șef al Direcției Naționale Anticorupție.

Art.2 – Prezenta Hotărâre nr. 52 din 27 februarie 2018 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii se comunică Președintelui României și Ministrului Justiției.

Data în București, la data de 27 februarie 2018

Vicepreședinte,

Procuror Codruța Kövesi

